
Tomášova Kronika

---

1. ročník/5. číslo | Časopis Gymnázia svätého Tomáša Akvinského v Košiciach | apríl + máj 2015 | 0,50 €

OBSAH

Členovia Tomášovej Kroniky

Členovia Tomášovej Kroniky

Editoriál

SENATOR

PRÍBEH (nie) JEDNEJ NOCI

Juniáles

GTAČKÁRI V PRIRODZENOM

PROSTREDÍ

Debatný turnaj

IT EXPO

Marec - mesiac kníh

Umelecké prednesy na GTA

Prekvapenie s názvom Maďarsko

Mofkári sa činili na domácej pôde,

ale aj v Bernátovciach

Kráčať s Kristom v srdci a s krížom na
pleciach

Školská knižnica ožila kresbami

Z obchodu do obchodu !

(NE)VELKÝ nováčik

na Štúrovom pere

„Naši“ na Jump Slovensko 2015

Baskické dobrodružstvo

Oto, nehnevaj sa!

Putovali sme k prameňom

Božieho milosrdenstva

INTERVIEW

POHĽAD ZHORA

OČAMI PRVÁKA

Rok za nami

3 **NÁŠ UHOL POHĽADU** 21-24

4 VYSOKÁ CENA (BEZ)PLATNÉHO

5 CESTOVANIA 21

5 „ELITA“ 22

6 Maturita 23

Prázdniny na Dubovej samote 24

GTA aka Ultimate Survival 24

6-17 **ŽIVOTNÝ ŠTÝL** 25

6 Všade dobre, doma najlepšie! 25

7 **FASHIONTIME** 26

8 Ako vyzerat' (a cítiť sa) dobre? 26

8 **CHOĎ LEŇOCH K MRAVCOVI,**

POZORUJ RUCH JEHO A SKÚS! 27-30

9 ÚSPECHY ŠKOLY 27

10 „Štadióny sú pre divákov. My bežci
máme prírodu, ktorá je oveľa lepšia.“ 27

11 Najrýchlejšia Slovenska

na pražskom maratóne 28

12 Hokejové majstrovstvá 29

13 Liga majstrov vrcholí 29

14 Školská futbalová liga 30

15 **NAPLNENÍ UMELECKÝM DUCHOM,**

DÔVTIPOM A ZRUČNOSŤOU

17 **PRE KAŽDÚ PRÁCU** 30-31

18-19

20

20

20

Patrícia Migová, 2.B
- šéfredaktorka TK

Simona
Feldmanová

-Feldman, 2.C

Monika
Tresová

-Monika, 2.C

Kludia
Bajusová

-Kludia, 2.D

Martina
Čamajová

-Tina, 2.C

Veronika
Kaduková

-Veronka, 2.A

Jozef
Palko

-Jimmy, 2.C

Kristína
Kurucová

-Oliverka, 2.C

Kristína
Makóová

-Kristína, 4.C

Tatiana
Papcunová

-Tánička, 2.B

Daniel
Martinek

-Dano, 2.C

Sofia Szaniszlóová

-Salko, 1.A

Viliam
Héczey

-Happy, 1.B

Ivana Bradová

-Ivča, 1.D

Lucia
Ropeková

-Lucy, 1.C

Gréta Kušnírová

-Gretchen, 2.D

Editoriál

Milí čitatelia,

to, že je škola v plnom prúde, dokazuje aj fakt, že sa k vám dostáva novučičké číslo nášho časopisu. Konečne máte aktuality z diania na škole pohromade. Prinášame vám omnoho viac ako len obyčajné novinky a správy. Vďaka našim aktívnym členom sú tu aj informácie, ktoré by ste len ťažko získali.

Mnohí z vás možno netušia, čo dokážu naši spolužiaci, ak ide o niečo, čo ich baví. Či už je to Hviezdoslavov Kubín, vernisáž kresieb, debatiáda či naša prvá súťaž školských časopisov. Okrem toho nám predseda študentského senátu odhalí kúsok zo svojho života a dozviete sa, čo v sebe skrýva Jakub Kurjan. V tomto čísle sa dočítate aj ako prežiť deň na GTA, či aké je to cestovať železnicami SR. Nezabudnite si pozrieť priebežné výsledky školskej futbalovej ligy. A toto číslo vám navyše prináša aj nové rubriky – Pohľad zhora, Fashiontime, a vychádza v úplne novom „šate“, ktorý preň pripravila Gréta Kušnírová.

S novými nápadmi prichádzajú členovia redakcie dosť často, a napriek tomu, že sme „nováčik“, pustili sme sa do jedného väčšieho projektu – vydania ročenky tohtoročných absolventov. S týmto nápadom sa síce nakopila práca, ale aj napriek tomu je tento projekt, ktorý si vyžiadal veľa úsilia, fantázie, premýšľania aj nad malinkými detailmi, hotový. Nedá sa nespomenúť, že p. Bruothová podporila s krúžkom Štupel (Študentská propagačná elita) náš projekt. Strávili nad ním veľa času, a preto práve im patrí najväčšia vďaka.

K (tejto) ťažkej misii - vydať časopis - sa každý mesiac pridáva viac študentov, ktorí vkladajú do každého čísla svoje srdce, myšlienky a čas. Ja som v tejto misii získala úlohu, ktorú si veľmi vážim, a to bdiť nad Tomášovou Kronikou. Už piatykrát sa vám snažíme nastavovať zrkadlo, ktoré odráža všetko, čo súvisí s naším školským aj mimoškolským nažívaním. Sme plní nápadov a otvorení návrhom z vašej strany, a tak vám pripomí-

nam našu mailovú adresu – tomasova.kronika@gmail.com. Budeme radi, keď nám napíšete, čo by ste privítali v časopise, pretože to robíme najmä pre vás. A ak sa chcete pridať do redakcie, dajte nám o sebe vedieť, radi privítame každú novú tvorivú dušu.

Prváci sú už v obraze, štvrtáci vo vytržení a profesori ako vždy, vo svojej koži. Čas ako stvorený prečítať si ďalšie číslo Tomášovej Kroniky ešte pred odchodom na prázdniny. Ale nezabúdajte, že sme v poslednom štvrtroku a možno teraz je ten čas, konečne sa začať učiť... alebo prestať? Každý sa už zariadte podľa seba, ale hlavne, aby sme sa videli aj v septembri.

Krásne leto praje

Patrícia Migová, šéfredaktorka TK

Senator

PRÍBEH (nie) JEDNEJ NOCI

Košice – Dňa 10. 4. 2015 sa čas v našej škole posunul o 77 rokov dozadu. Spolu sme tu mohli stráviť siedmu NOC V ŠKOLE. Boli sme rozhodnutí bdiť od západu slnka až po jeho východ, pretože nie nadarmo sa hovorí, že noc má svoju moc...

Všetko na svete, či už ľudia, budovy alebo miesta majú svoj príbeh. Príbeh, ktorý je vždy jedinečný, zaujímavý, a aj napriek tomu poznanému, skrýva veľa tajomstiev. A práve preto bolo pre nás, ľudí 21. storočia, určite veľmi zaujímavé preniesť sa do minulosti a o trochu viac spoznať, čím všetkým si naša škola musela prejsť, aby teraz mohla slúžiť pre dobro mladých ľudí, aby tu mohla byť pre nás a dávať nám to, čo vďaka všetkým v sebe má. A keďže častokrát vidíme iba tie negatívne veci, rozhodli sme sa objavovať.

Možno ani vy neviete, čo sa skrýva za históriou našej školy. Prvý, teda základný kameň bol posvätený

4. 10. 1936. Budova školy bola stavaná súčasne s Kostolom Krísta Kráľa. Stavba trvala len niečo vyše roka a to do 31. 10. 1937 a bola finančne podporovaná veriacimi z východného Slovenska. Táto budova si však prešla kadečím. Bolo tu dievčenské reálne gymnázium sestier dominikánok, kde študovalo 854 dievčat (pre porovnanie, nás tu je iba okolo 480). V čase totality tu sídlila Technická univerzita. Až v roku 1991 sa sestram podarilo zriadiť naše Gymnázium sv. Tomáša Akvinského. Gymnázium, ktoré sa pri svojom zrode určite odlišovalo od všetkých ostatných škôl. Odlišovalo sa najmä svojím poslaním, tým, čo chce mladým ľuďom dávať.

Dnes sme nútení zamyslieť sa, či sme my ochotní vidieť a prijímať to. Nepochybne ide našej škole o to, aby medzi nami upevňovala priateľské vzťahy a formovala z nás ľudí, ktorí v živote budú nesebeckí voči druhým. Aby sme vedeli brať ľudí takých, akí sú, s ich nedostatkami a chybami. Taktiež je veľmi potrebné, aby sme dokázali s inými spolupracovať a nespoliehať sa iba na seba samých.

Štúdium nie je niečo, čo by nás malo obmedzovať, ale čo by nás malo pripraviť na našu ďalšiu cestu životom.

Najväčšou túžbou našej školy je odovzdať alebo prehlbovať v nás všetkých ten najväčší dar, vieru. Aj počas tejto noci sme mohli svoju vieru hlbšie prežívať počas latinskej sv. omše. Tma, sviečky, ticho, spev či slovo nám nesmierne pomohli pochopiť to najväčšie veľkonočné víťazstvo. Chce, aby sa sám Kristus stal stredom nášho života.

Po všetkom, čo sme počas tejto noci zažili, určite lepšie chápeme i to, že nie je ľahké budovať príbeh, v ktorom po celý čas bude všetko stále „kľapať“. Vždy si to najprv vyžaduje veľa spolupráce, obiet, slz i utrpenia. Až po prekonaní mnohých prekážok možno hovoriť o víťazstve. Preto pamätajme na to, že súčasťou príbehu našej školy sme teraz aj my!

Veronka

Latinská sv. omša. Foto: Happy

Plnenie úlohy počas nočnej hry. Foto: Happy

Aktívny oddych. Foto: Salko

Juniáles

Študentský senát pripravuje poslednú akciu v tomto školskom roku - Juniáles 2015. Uskutoční sa 24. 6. 2015, pár dní pred vysvedčením na školskom dvore. Čaká nás 11. ročník oslavy konca školského roka, začiatku leta a prázdnin,

spestrený živou hudbou, dobrým jedlom a nápojmi. Dúfame, že nám počasie dopraje príjemný bezstarostný večer bez dažďa a vychutnáme si aj novozrekonštruovaný dvor s priestranným parketom. Preto pevne veríme, že

si nenecháte ujsť školskú garden party tesne pred začiatkom letných prázdnin!

Bruno Pella,
predseda Študentského senátu

Gtačkári v prirodzenom prostredí

Debatný turnaj

KOŠICE - V dňoch 6.-7.3. 2015 sa uskutočnil posledný východoslovenský debatný regionálny turnaj v tomto školskom roku. Začala sa tak "nová éra" debatného klubu GTA.

Tak ako na každom regionálnom turnaji, mali sme dopredu zadanú tézu na debatovanie, na ktorú sme sa mali dôkladne pripraviť. Téza znela - Minimálna mzda by mala byť zrušená. A tak sme sa spoločnými silami snažili hľadať plusy aj mínusy. Keď prišiel deň "De", vybrali sme sa na Gymnázium Trebišovská 12, kde sa turnaj konal. Bolo tam ďalších 12 tímov z rôznych gymnázií. Z turnaja sme si síce neodniesli žiadne ocenenie, avšak z každej debaty sme získali viac a viac skúsenosti a pomohlo nám to odhaliť naše nedostatky.

Debatujú stále dva tímy - jeden súhlasný a druhý nesúhlasný na danú tézu. Tím tvoria traja rečníci. Každý z nich má svoju "funkciu" a je veľmi dôležité, aby každý z nich vedel, čo má a nemá povedať. Občas je debata veľmi ťažká, keď vám, napríklad zadajú tézu, s ktorou tak veľmi nesúhlasíte, a predsa ju musíte obhajovať a ukázať ju v tom najlepšom a najkrajšom svetle. Avšak práve vďaka tomu je debatovanie tak skvelá príležitosť rozšíriť si obzory. Pomôže vám pozerať sa na veci z viacerých hľadísk. Okrem toho vám neskutočne zlepši vaše

„prezentačne“ schopnosti, čo je naozaj veľmi veľká výhoda!

"Zo začiatku som mala neutrálne pocity, keďže som úplne nevedela, čo ma čaká. Po prvej debate proti najsilnejšiemu tímu som bola rada, že to máme za sebou. Avšak, na druhej strane sme mohli vidieť, čo sa od nás očakáva a ako to má celé vyzerať, a tak nás to istým spôsobom povzbudilo. Po skončení turnaja som bola zo seba troška sklamaná, že som nepodala výkon, aký som chcela, ale povedala som si, že sa chcem zdokonaľiť a viac sa tomu

venovať. Okrem všeobecného prehľadu, pozorného počúvania iných a prekonávania strachu z rozprávaní a množstva ďalších vecí ma regionálka naučila, že sa mám poučiť zo svojich chýb, neznechútiť sa, ale radšej sa zdokonaľovať," takto zhodnotila debatiádu Mary Lashkay.

Maťa Nižníkova dodala: "Ani silná konkurencia nás neodradila bojovať do konca a hoci som čakala lepší výsledok, nestrácam motiváciu stále na sebe pracovať, zdokonaľovať svoju reč vo všetkých oblastiach a hoci to bola jedna z prvých regionálok, nevešiame hlavu a s odhodlaním sa chystáme pustiť do ďalších kôl. Každopádne, výrečnosť a argumentácia sa nám zídu v každodennom živote."

Počas súťaže (zľava: Maťa, Teri, Bruno, Mary). Foto: Zuzana Bobová

Máme veľkú radosť, že sme sa mohli zúčastniť tejto súťaže, a tým nabráť množstvo nových skúseností aj kontaktov. Až do ďalšieho turnaja sa budeme snažiť zlepšovať

a pracovať na sebe, aby sme mohli našej škole robiť čo najlepšie meno.

Teri Kudlová, 2.A

IT EXPO

Košice - 10. marca 2015 Univerzitná knižnica TUKE usporiadala od 8:00 do 17:00 výstavu a prezentáciu novinek z oblasti IT.

10. marca sa teda šesť našich chlapcov, druhákov, ulialo zo školy. Chalani mali možnosť sa odfotiť a svoju fotografiu aj vytlačiť na najnovšej tlačiarni Brother. A ako správni chlapci otestovali najnovšie notebooky hraním počítačových hier. Vypočuli si, ako hrajú úžasné repráky od Creative, obzreli si nové

foťáky a mobily, skrátka všetko, čo v najbližšom čase poprední svetoví výrobcovia uvedú do obehu. Zúčastnili sa hodinových prednášok od zástupcov firiem ako Webglobe, Oki, Asus, Epson, Samsung, Canon Foto, Canon Print, Msi, Brother, Dell, Eset, Lenovo, Acer, Creative. Po prednáškach mali možnosť roz-

vrchole, ich ľudia sú nápadití, tvoriví a plní elánu, svoje prednášky začínali vtipnými a originálnymi hláškami, ktorými si nás ihneď naklonili." Každá prednáška trvala hodinu, no im ten čas ubehol veľmi rýchlo. Za šesť absolvovaných prednášok mohli ísť na obed, ktorý dojem z výstavy určite nepokazil, práve naopak, keby mohli, otočili by to na štyrikrát. A aby toho nebolo ešte dosť, na záver ich čakala tombola. A naši chalani vyhrali skvelé ceny. Tadeáš Hrušovský z 2.B vyhral externý disk a Daniel Martinek z 2.C získal hodnotný eset-balíček. S prehľadom o najnovšej technike, plným žalúdkom a sľubom, že sa IT EXPO zúčastnia aj o rok, opustili výstavu a dali sa do „dobiehania“ učiva.

Testovanie herných notebookov. Foto: Dano

právať sa s prednášajúcimi a zástupcami zúčastnených IT spoločností. „Bolo to veľmi zaujímavé a poučné,“ vraví Ondrej Lukáč z 2.C, „prednášali pútavo a vždy sa snažili prísť s niečím novým. Už chápem, prečo sú tieto spoločnosti na

Tina

Umelecké prednesy na GTA

Košice – 11. 3. 2015 Školská knižnica Gymnázia sv. Tomáša Akvinského – Hviezdoslavov Kubín, každoročná súťaž recitácie a umeleckého prednesu sa tento rok u nás ukázala vo veľmi dobrom svetle.

Dňa 11. marca sa uskutočnila súťaž, ktorú každý milovník literatúry veľmi dobre pozná. Počet súťažiacich nebol extrémny, no svojimi výkonmi ohromili nielen obecenstvo, ale aj porotu.

“Výber textov bol rôznorodý, v próze sa pohyboval od literatúry pre mládež cez detektívku až po humoristický žáner. Úroveň prednesu bola taktiež rôzna, ale väčšina študentov sa so svojimi textami doká-

zala stotožniť a kontakt s publikom bol veľmi prirodzený.

Niektorí sa však príliš ponáhľali, nedôsledne artikulovali, neprirodzene vyťahovali slabiky alebo trpeli výpadkami textu,” takto zhodnotila podujatie p. p. Gecelovská.

Na školskom kole Hviezdoslavovho Kubína sa predstavilo jedenásť súťažiacich. Časť z nich súťažila v

Prednášajúci v akcii.

poézii a časť v próze.

V kategórii poézia sa porote najviac páčila Katarína Babjaková z 2.C. Druhé miesto získala Terézia Šudáková z 1.C a tretie miesto pripadlo Lucii Ropekovej taktiež z 1.C. V próze zvíťazila Alžbeta Baldovská z 1.A, druhé miesto získal Jakub Majerčák z 2.C a tretie získala Lesana Szabóová z 1.A. Nakoniec to celé vyšlo ako pekná akcia s výbornou atmosférou a dúfajme, že o rok si to zopakujeme.

Text a foto: Jimmy

Marec - mesiac kníh

Ako všetci viete, náš kalendár obohacuje aj mesiac marec. Tradične tento mesiac spájame s príchodom jari, ale i s knihami. Kniha je náš najväčší priateľ, patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých. Práve preto sa naša trie-

Škôlkari sledujú program. Foto: Diana Uliková

da 1.B rozhodla pripraviť program spojený s týmto mesiacom, pre našich malých priateľov - škôlkarov. Ukázať, koľko dobrodružstva, napätia či strachu môžete zažiť s pár listami papiera, či podporiť ich v čítaní, to bola naša úloha. Keďže niečo podobné už máme za sebou a práca s deťmi nám skvelo ide, tak sme verili, že vďaka tvrdej práci a poctivej príprave to hravo zvládneme.

Program sa odohrával v miestnosti plnej kníh, v našej školskej knižnici. Nestačili sme sa čudovať a do miestnosti prichádzali deti s očami plnými zvedavosti a napätia. Keď už boli všetci pripravení, program

rozbehli naše dve skvelé moderátorky, ktoré tieto malé hlavičky potrápili svojimi otázkami. Deti však odpovede s prehľadom zvládli.

Potom nasledovala druhá časť programu, pre deti určite ešte zaujímavejšia. Vedeli sme, že aj keď nevedia čítať, hrané divadelné rozprávky ich určite potešia. Kulisy boli pripravené, prostredie ako v rozprávke, už len herci nám chýbali. No aj tí prišli a ukázali, čo je v nich. Začínali rozprávkou Červená čiapočka, pokračovali Siedmimi kozliatkami a na záver to ukončili Troma prasiatkami.

Veríme, že ich naše predstavenie zaujalo a mali z neho skvelý záži-

tok, a že teda aj takýmto spôsobom sme ich motivovali k čítaniu rozprávkových kníh. Formou predstavenia sme im ukázali, aké sú knihy v živote dôležité, čo všetko s nimi môžeme zažiť, alebo čo všetko sa z nich môžeme naučiť.

Na záver už len tajne dúfame, že aj ich vernými priateľmi budú práve knihy.

Alexandra Bečková, 1.B

1.B v akcii. Foto: Happy

Prekvapenie s názvom Maďarsko

Vásárosnamény – V dňoch 27. a 28. marca 2015 sa tri žiačky spolu s pani profesorkou Živickou vybrali do Maďarska na odovzdanie cien súťaže Naša spoločná vec.

Celé sa to začalo túžbou dostať jednotku z GEO. Naša pani profesorka Živická nás oboznámila s rumunsko - maďarsko - slovenskou súťažou zameranou na faunu a flóru povodia rieky Tisy, ktorá tieto štáty spája. Názov projektu spolupráce sa nazýva Naša spoločná vec. Pokračovalo to dlhým hľadaním odpovedí na rôzne otázky, ktoré dokonca vysoko presahovali vedomosti Gtáčkara. A tak sme vytvorili trojčlenné družstvo, pozostávajúce zo žiačok 2.D triedy – Klaudie Bajusovej, Martiny Výrostkovej a Silvie Takáčovej. O chémii, bioló-

gii a fyzike sa nám snád' aj snívalo, no určite sa nám po odoslaní odpovedí s plagátom ani nesnívalo, že by sme sa mohli vôbec umiestniť. Jednotku sme dostali a spokojne čakali na výsledky. Trpezlivosť ruže prináša, znovu sa to potvrdilo. Asi po týždni nám prišiel prekvapujúci e-mail. Bola to pozvánka do Maďarska na odovzdávanie cien. Tak toto nikto nečakal. Nadišiel deň „D“ a my sme sa vybrali do Maďarska. Najzábavnejšia časť bola cestovanie a prestupovanie. Cudzí krajina, cudzia reč, obavy. To všetko však zostalo za bránou mestečka

Prechádzka popri rieke Tisa. Foto: Klaudia

Vásárosnamény. Ubytovali sme sa, prezreli sme si mestečko a čakali na program. Nuž, program bol veľmi zaujímavý... Nerozumeli sme ani slovo, ale situáciu zachránila pani profesorka a v skratke nám všetko prerozprávala. Zúčastnili sme sa na rôznych prednáškach o prírode, o nebezpečnej sile vody a opatreniach proti záplavám. Tieto prednášky spríjemnilo pásmo básní, piesní a príbehov, samozrejme, o vode. Nakoniec sme sa dozvedeli, ako sme „dopadli“. Umiestnili sme sa na 8. ocenenom mieste z celkovo 148 zapojených družstiev. Pred odchodom nás ešte čakala náučná prechádzka, počas ktorej sme videli rameno rieky Tisy a protipovodňové opatrenia. Čas zbehol ako „voda“ a my sme sa vrátili domov s krásnym zážitkom a pocitom, že konečne rozumieme tomu, čo počujeme.

Klaudia

Cestovanie na súťaž (zľava: Martina, Silvia, Klaudia). Foto: p. p. Alicia Živická

Mofkári sa činili na domácej pôde, ale aj v Bernátovciach

KOŠICE - Mesiac marec sa pre študentov manažmentu osobných financií niesol v duchu pomoci iným. V rámci projektu Global Money Week sme sa my „mofkári“ rozhodli pomôcť tým, ktorí mali v živote menej šťastia.

Všetko sa to začalo nápadom pani profesorky Dankovej uskutočniť zbierku. Zasiahol nás príbeh osemročného dievčatka, ktoré bojuje s ťažkou leukémiou. Dlhú dobu sme neotáľali a o pár dní už visel na stene školy plagát o zbierke. Prešli necelé dva týždne a my sme mohli s radosťou odovzdať mamičke dievčatka obrovskú kopu čistiacich prostriedkov, potravín, hračiek, a tým ju aspoň nachvíľu odbremeniť od výdavkov. Tá nám so slzami v očiach ďakovala za všetky dary. To však nebolo všetko. Naše kroky ďalej putovali do oázy pre bezdomov-

Nestáli sme len tak so založenými rukami,... Foto: Adam Matej

cov v Bernátovciach. Stretli sme sa tam s rôznymi príbehmi ľudí, ktorí padli na úplne dno, a predsa sa nevzdávajú a bojujú ďalej. Vyskúšali sme si ich dennú rutinu v podobe sadenia rastlín, fúrikovania či hrabania hnoja. Priznám sa, že táto návšteva nebola jednoduchá, ale vniesla do našich životov nové skúsenosti a iný pohľad na život. Na-

šou najväčšou odmenou bol však hrejivý pocit z pomoci. Na záver by sme chceli poďakovať všetkým tým, ktorí sa akoukoľvek formou zapojili do našej zbierky a pomoci pre iných. Tiež veríme, že budúci „mofkári“ pôjdu v našich stopách a preberú našu štafetu pomáhaní.

Michaela Štofániková, 2.D

...ale pustili sme do práce na čele s pani profesorkou. Foto: Jakub Majerčák

Kráčať s Kristom v srdci a s krížom na pleciah

Košice - V stredu 1. apríla 2015 sa žiaci a učitelia GTA stretli na celoškolskej krížovej ceste, ktorá sa konala na košickej Kalvárii.

1. apríl - deň, keď sa zvyčajne žartuje a zabáva. Zabúdame na starosti, smútok, bolesť... No tohto roku bol pre nás 1. apríl iným dňom ako po iné roky. Prečo? Zišli sme sa pripomenúť si dávnu, no vždy veľmi aktuálnu udalosť. Ježiš Kristus -

bolesť, opustenosť, smútok, strach, plač, beznádej, vytrvalosť, smrť, očakávanie, láska, spása... To všetko sa spája s krížovou cestou. S cestou našej spásy, ktorú za nás všetkých z lásky a pre našu spásu podstúpil Ježiš Kristus, ako to spomína aj sv.

Páter Pio: „Vzor, o ktorom by sme mali uvažovať a podľa ktorého by sme mali formovať svoje vnútro, je Ježiš Kristus. On si však za svoju zástavu vyvolil kríž. Chce teda, aby aj jeho nasledovníci vykročili na cestu smerujúcu na Kalváriu, niesli

si svoj kríž a napokon rozpätí na ňom aj zomreli. Len takto skutočne dosiahneme spásu.“

Preto sme sa v tento deň všetci zišli, aby sme sa zúčastnili na tejto ceste, ktorú hudbou a spevom sprevádzali žiaci 3.B triedy. Niesť kríž sme mohli skúsiť všetci. A aký bol ťažký! Každým zastavením sa ťarcha kríža

Každý skúsil niesť kríž. Foto: Bohu známa osoba

stupňovala. Nielen našou vyčerpanosťou, ale aj kľincami, ktoré sme na kríž pribíjali. Jednotlivé zastavenia čítali žiaci aj učitelia. V každom zastavení zaznel príbeh. Príbeh, ktorý sme si so sebou zobrali až na svätú omšu, ktorá bola poslednou školskou pôstnou omšou a dokonalým záverom duchovnej obnovy našich učiteľov. Počas omše nás krásnym spevom a čítaním sprevádzali žiaci 2.C triedy. Omšu slúžili bratia saleziáni v kaplnke na Kalvárii a ich požehnanie nás sprevádzalo cestou domov, cestou k sláveniu veľkonočných sviatkov.

Klaudia

Kríž je znakom spásy. Foto: Bohu známa osoba

Školská knižnica ožila kresbami

Košice - Posledný aprílový týždeň bola zrealizovaná na našej škole výstava kresieb študentov GTA. Všetci mali možnosť zapojiť sa do tejto „akcie“ a prispieť svojim talentom.

Vernisáž bola inštalovaná v priestoroch školskej knižnice. Slávnostne bola otvorená za prítomnosti hostí, pani riaditeľky a pani zástupkyne, profesorov a študentov GTA. V ponuke bolo aj malé občerstvenie a príjemná hudba v podaní gitarovo-husľového dua. Aké práce vystavovali študenti? Tematika ich diel bola rôzna. Mohli sme tam vidieť kresby krajín, portréty, zátišia, zvieracie motívy, napriek tomu však celá výstava pôsobila jednotným dojmom. Tešíme sa na ďalšie výstavy a veríme, že výtvarných diel bude stále viac a viac.

vali študenti? Tematika ich diel bola rôzna. Mohli sme tam vidieť kresby krajín, portréty, zátišia, zvieracie motívy, napriek tomu však celá výstava pôsobila jednotným dojmom. Tešíme sa na ďalšie výstavy a veríme, že výtvarných diel bude stále viac a viac.

Marek predáva za trinásť eur.

Umelecké diela všehodruhu.

Hudobné duo Matej a Samo.

Zamyslený pohľad.

Text: Lívia Gernátová, 1.B
Foto: Feldman

Z obchodu do obchodu ! Štvrtok. Vlak. Večer. Dobrodružstvo.

Takto sa začal náš výlet do Prahy. Pokračoval hneď, ako sme sa dostali z vlakovej stanice a pustili sa do ulíc. Veľkosť tohto mesta sme vďaka našej milovanej s. Blažejí pocítili na vlastných nohách. „Išla som tam s novými teniskami. Po troch dňoch vyzerali ako 5-ročné.“ Myslím, že Oliverkine zhodnotenie situácie hovorí za všetko ☺.

Pražské selfie.

Bolo ťažké nezastavovať sa na každom kroku, lebo zovšadiaľ na nás dýchalo umenie, krása, kultúra a história. (Poznámka Oliverky č. 1. : A OBCHODY!) Pre neveľkú skupinu GTAčkarov bolo požehnaním mať pri sebe s. Blažejí a p. Pitoňákovú, ktoré nám vedeli ku všetkému, čo sme videli, niečo povedať.

Našou prvou zastávkou ďalšieho dňa bol Veletržní palác. Čo k tomu dodať? Umenie, umenie, umenie... Či už diela impresionistov, alebo Slovanská epopej Alfonsa Muchu, každého z nás niečo oslovilo a niečo z tejto galérie si každý v sebe odniesol domov. (Poznámka Oliverky č.2.: Nám, „nebláznom“ do umenia veľmi chutil hot-dog za 20 českých v bufete asi 200 metrov od paláca. Verte mi, 3 hodiny pozerania sa na obrazy dá zabrať.) Počas voľných rozhodov sme sa mohli vybláznit, ako sme chceli – či už ďalej obdivovať pamiatky,

Pekné šaty.

Pred Ludmilkou.

nechať svoje peniaze v super obchodoch (poznámka Oliverky č.3.: Baby! Keď dostanete rozchod, ako prvé nájdite cestu do Paládia. Potom ste už za vodou.), dať si kávu v Starbuckse... alebo sa stratiť. Večer sme sa opäť stretli, aby sme na chvíľu okúsili, aké to je, byť umelcom na Karlovom moste. Aj keď našim obecenstvom boli medzi

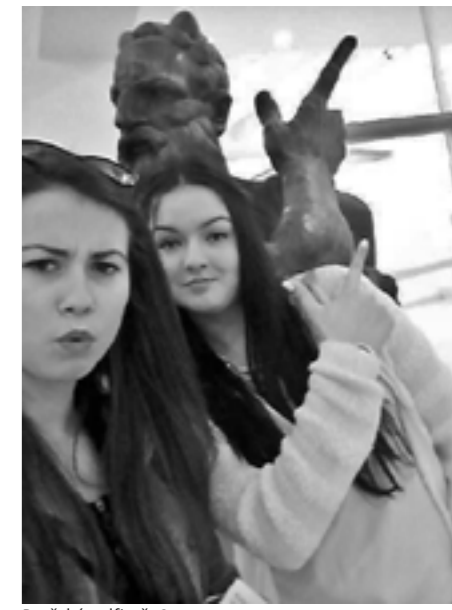

Pražská selfie č. 2

inými kvapky dažďa, náš spev ich prenikol.
V Pánov deň sme navštívili hrad

Karlštejn a celú exkurziu sme zakončili sv. omšou. A potom? (Poznámka Oliverky č.4.: ...a potom sme zistili, že cestou domov nemáme lôžka. Fakt „dzivý“ pocit ☺) Už len utekať na vlak s mnohými krásnymi zážitkami... Vďační Bohu, s. Blažejí a p. Pitoňákovej sme šťastne dorazili do Košíc a prekypujúci čerstvými spomienkami sme sa rozišli domov, porozprávať, čo sme videli. A vyspať sa.
P.S. Poznámka Oliverky č.5.: Budúci druháci – druháčky, berte si veľa peňazí. Fakt veľa. Pokušenie je mnoho.

Anna Riníková, 2.B

Pražská selfie č. 3

(NE)VEL'KÝ nováčik na Štúrovom pere

Zvolen – V dňoch 17. a 18. apríla 2015 sa naša Tomášova Kronika po prvýkrát zúčastnila už 20. ročníka celo-slovenskej novinárskej súťaže stredoškolských a vysokoškolských časopisov Štúrovo pero.

Všetci určite dobre viete, že náš časopis vychádza iba prvý rok, no aj napriek tomu sme sa ho po vydaní tretieho čísla rozhodli prihlásiť do tejto súťaže. Nebáli sme sa konkurencie, pretože sme verili, že to, čo robíme, je dobré a chceli sme, aby o

nás vedeli aj iní. A po dňoch strávených s ostatnými nepochybne úžasnými novinármi môžeme s istotou povedať, že neľutujeme. Podstatné je začať, ale dôležitejšie pokračovať a zdokonaľovať. Možno si povieť, že „zbúchať“ pár

článkov, nejako ich zoradiť, pridať fotky, vytlačiť a poskladať nie je žiadna veda. Pozor, omyl!!! Tak ako všetky začiatky, aj tie naše boli veľmi náročné. V septembri sme sa stretli s akou-takou predstavou, no s ničím úplne konkrétnym. Vyдали sme historicky prvé číslo, ktoré malo doslova úbohých 6 strán, no pre nás bolo nesmierne veľkým úspechom. Všetkých nás to našarovalo do ďalšej práce, ktorá bola veľmi náročná. Vyžadovala veľa – zaujímavé rubriky, pútavé témy a články, nie nudnú grafiku (niekedy aj pri vyberaní obyčajného fontu dokážete stráviť viac ako hodinu). A pri každom čísle bolo viac a viac strán. Predposledné číslo malo krásnych 18 strán. Pribudli nám nové rubriky a taktiež aj šikovní reportéri, vďaka ktorým je práca oveľa pestrejšia. Veď nie nadarmo sa hovorí – viac hláv, viac rozumu a

Prednáška s Pavlom Vitkom.

S Patrikom Hermanom.

určíte viac inšpirácií a nápadov. Naším cieľom nebolo zvíťaziť, ale naopak čerpať, hľadať a získavať. No vráťme sa k súťaži... Asi vás neprekvapím, keď poviem, že sme sa neumiestnili. Mali sme veľkú konkurenciu 94 stredoškolských časopisov, ktorých väčšina vychádza už dlhšie. Aj napriek všetkému sme boli označení za ďalšieho skvelého nováčika. Taktiež bola pochválená grafika, ktorú si robíme sami a pekné prelínanie jednotlivých tém. Za náš prvý veľký úspech určite považujeme tri jednotky, ktoré sme dostali od Paľa Vitka pri jeho hodnotení všetkých časopisov. Absolvovali sme tri prednášky s Patrikom Hermanom (moderátor TV Markíza), Pavlom Vitkom (hlavný štátny radca, Komunikačný odbor Ministerstva obrany SR) a Lukášom Di-

kom (riaditeľ Sekcie spravodajstva, športu a publicistiky RTVS). Počas nich sme získali veľa skúseností a dobrých rád, vďaka ktorým sa budeme môcť zlepšovať a napredovať ďalej. Nechýbali ani besedy, počas ktorých na naše zaujímavé otázky týkajúce sa buď profesie, no i bežného života, odpovedali Matthias Settele (generálny riaditeľ TV Markíza); Tatiana Tóthová (hovorkyňa TV Markíza); Juraj Draxler (minister školstva, vedy, výskumu a športu SR) a bývalí "štúrovci". Najvyššiu cenu ZLATÉ ŠTÚROVO PERO si tento rok odniesol časopis Gymoš z Bardejova.

Budúcnosť TK závisí hlavne od vás,

S Jurajom Draxlerom - ministrom školstva.

od našich čitateľov. A takto povzbudení po roku skúseností a intenzívnej práce, ktorá určite priniesla svoje ovocie, ideme ďalej, pretože stále chceme obohatovať nielen seba, ale v prvom rade vás. Veríme, že sa stanete tými, ktorí si vždy radi prečítajú to, čo im ponúkame, pretože záujem čitateľov je pre redaktorov tou najväčšou výhrou. A samozrejme, všetkých ďalších nádejných novinárov čakáme od septembra v redakčnej rade TK!

Text: Veronka

Foto: Daniel Sanislo

„Naši“ na Jump Slovensko 2015

KOŠICE – 29. apríla 2015 sa v košickom Kulturparku konala neoficiálna konferencia o ľuďoch a pre ľudí, ktorí robia niečo pre druhých a my sme boli pri tom.

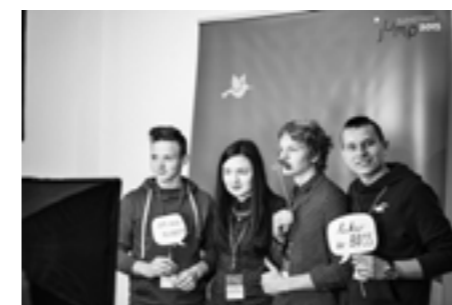
Na 4. ročníku Jumpu nás všetkých digitálne privítal prezident Slovenskej republiky – pán Andrej Kiska. Po uvítacích ceremóniách nastal čas na vzdelávanie a na pódium sa vystriedali 4 ľudia, ktorí sa nás snažili poučiť o tom, ako sa realizujú podnikateľské plány, o tom, ako sa dá slobodne pracovať, o tom, ako sa dá lacno urobiť „reklama,“ či o tom, ako si neziskovka môže nájsť svoje spriaznené duše na internete. A keďže fakty neznamenajú takmer nič bez ich realizácie, tak k nám

„prišli“ príbehy, ktoré vyrozprávali dobrovoľníci angažujúci sa v rôznych sférach. Ako prvá sa predstavili Oli Džupinková, ktorá má za sebou 8 rokov práce v médiách a v súčasnosti vedie multimediálny krúžok pre žiakov základných škôl, ktorých učí, aby pomáhali iným a nemysleli len na seba. Oli na pódium vystriedal Ivan Siláči, ktorý svoju dobrovoľnú činnosť zameriava na tvorbu verejných priestranstiev, čo v jeho ponímaní znamená: oživenie parkov. Ďalším, ktorý nám roz-

Reklama na best day.

povedal svoj príbeh bol Ján Supuka, ktorého poháňa motto: „Charakter krajiny udáva charakter ľudí.“ Jeho príbeh bol o niekdajšom trojkáro-

Bez komentára.

vi na gymnáziu, z ktorého je teraz jeden z najaktívnejších študentov na fakulte ekológie a environmentalistiky. Jeho inšpiráciou bola živá

krajina, ktorú objavil na potulkách svetom. Aj keď mal každý inú motíváciu, cieľ bol rovnaký – robiť niečo pre druhých. O tom nás presvedčili aj ďalší, ktorí hovorili o svojich zrealizovaných projektoch. Táto konferencia nás všetkých určite nielen zaujala, ale verím, že niektorých aj inšpirovala k tvorbe projektov, ktoré sú určené pre dobro druhých.

Text: Tánička

Foto: Bohu známa osoba

Baskické dobrodružstvo

Oñati – V dňoch od 29. apríla do 9. mája 2015 sme si vyskúšali, aké je to žiť u našich baskických kamarátov, ktorí nás navštívili v septembri minulého roku.

Usako v Baskicku.

Každý druhý rok sa koná vďaka GTA výmenný pobyt s Baskickom, krajinou na severe Španielska. Tento školský rok nás Baskovia poctili svojou návštevou v septembri a my sme sa k nim vybrali koncom apríla. Po dlhej noci strávenej v autobuse nás čakala prvá zastávka vo Švajčiarsku, v Ženeve. Všetci do jedného sme boli mestom očarení, či už architektúrou, cenami alebo ľuďmi, z ktorých každý bol elegantne oblečený. Okolie mesta bolo dokonale upravené, na zemi ste nenašli ani jedno smietko. Naši chlapci hlavne obdivovali luxusné autá, ktoré u nás nevidieť. Po jednástich hodinách sme zase vycestovali a ráno sme navštívili Lurdy. Ako prvá nás zaujala obrovská skupina ľudí, ktorá sa modlila pri soche a spievala piesne. Okolo nás bolo plno chorých, ktorí sem prišli nazbierať sily a aj nás to posilnilo, a

tak sme sa vybrali ďalej k nášmu hlavnému cieľu - Oñati. Po takmer päťdesiatich hodinách sme vystúpili z autobusu, kde nás čakali naše „rodiny“. V Oñati sme bývali 7 dní a vždy nás čakal bohatý program, ktorý pre nás pripravili učitelia alebo naši kamaráti. Pri prehliadke

mesta sme mali možnosť spoznať ich históriu, videli sme miestne pamätihodnosti (kostol, univerzitu, školu), ale aj nami obľúbenú čokolatériu, kde sme sa dozvedeli tajomstvá prípravy čokolády. Nasledujúci deň sme navštívili jaskyňu neďaleko mesta, ktorá je niekoľkonásobne väčšia ako naše jaskyne. Nedelne popoludnie sme strávili aktívnym oddychom, kedy si zmerali sily naši a baskickí chlapci vo futbale. V ďalších dňoch sme mali možnosť vybláznit sa v desaťstupňovom Atlantiku, slávnostne nás privítali na radnici v Oñati, navštívili sme mestá San Sebastián a Bilbao. Posledný večer si pre nás Baskovia pripravili program a rozlúčkovú party u nich v škole. Mali sme možnosť všetci spoločne si zatancovať, a tak sa rozlúčiť s Baskickom. Posledný deň sme sa vydali na

„menší vršok“ zvaný Urbia, kde nás opálilo horské slniečko a vo večerných hodinách sme sa síce unavení, ale plní zážitkov, vybrali na cestu domov. No opäť s prestávkou. Tentokrát vo francúzskom Nice. Prešli sme sa popri pláži a v meste sme dokúpili posledné suveníry. Pred odchodom sme sa ešte stihli okúpať v trochu teplejšom Stredozemnom mori. Potom nás už očakávali naše milované Košice.

Ďalší ročník spolupráce zbehol rýchlo. Získali sme nové skúsenosti, videli sme veľkú časť Európy a hlavne sme si to poriadne užili. A s kopou spomienok sme sa vrátili do školských lavíc. No zopár z nás má ešte čo povedať k nášmu výletu:

„Ak stretnete partiu bláznov, ktorí sú minimálne tak blázniví ako vy, mohli by ste ísť hoci kde a užili by ste si to. Napriek dlhej ceste netužim ani jednu minútu tohto pobytu. Rodina, do ktorej som prišiel, ma veľmi milo privítala a ja som si zamiloval mesto spolu s jeho atmosférou. Prekvapili ma ich stravovacie návyky, ale viete: Iný kraj, iný mrav. Každopádne dávam palec hore a v srdci si nechávam super spomienky.“ (Patrik Urban, 3.B)
„Baskicko bola nádherná krajina. Som rád, že som ju mohol navštíviť. Zaujala ma najmä architektúra

a príroda. Na architektúre sa mi páčilo, že domy a bloky pri sebe si boli podobné, no taktiež som mohol vidieť uličky s historickým nádychom v meste Oñati, ktoré sa stalo naším domov na pár dní. Najviac sa mi páčilo mesto San Sebastián a pláž, lemujúca mesto. Celkový dojem z výletu je skvelý.“ (Štefan Planeta, 2.B)

„Cestou do Baskicka som mal taký pocit, že to bude na nič. Cesta bola veľmi dlhá, ale myslím si, že sa oplátilo čakať. Prostredie, v ktorom sme strávili náš pobyt bolo krásne, či už príroda alebo architektúra, a takisto aj infraštruktúra. Videli sme zo pár krásnych miest, no mňa zaujal hlavne futbalový štadión v Bilbao, ktorý bol obrovský, jednoducho, nádherný. Celkový dojem z výletu je veľmi pozitívny a kedykoľvek by som si to s nadšením veľmi rád zopakoval.“ (Martin Maligda, 2.A)

Celá partia pokope.

„Baskicko bolo na začiatku pre mňa jednou veľkou výzvou – spoznať novú kultúru, krajinu a ľudí. Po návšteve Baskov u nás doma zo mňa počiatočný adrenalín z niečoho nového opadol. Pobyt u nich mi umožnil spoznať ich ešte viac.

Baskovia sú jedni z tých úžasných a dobrosrdečných ľudí, od ktorých by sme sa mali aj my častokrát čo učiť.“ (Barbora Sabolová, 3.D)

Text: Slávka Horváthová, 2.A

Foto: Damián Hornák

Oto, nehnevaj sa!

Antický filozof Herakleit z Efézu raz povedal: „Panta rei - všetko plynie“. A tak plynie aj čas, niečo, čo človek ešte nedokázal ovplyvniť. Opäť nastala chvíľa, keď sme sa všetci, či už študenti alebo učители, mali možnosť neoficiálne rozlúčiť so štvrtákmi. Túto slávnosť, ktorá sa konala 5. 5. 2015, si pripravili šikovní žiaci 3.A. Hlavným mottom tohto podujatia bolo heslo: „Oto, nehnevaj sa!“ Všetko vypuklo o 17:00, keď prví účastníci podujatia prekročili prah dverí Domu umenia. S prvými tónmi pesničiek sa celá sála zmenila na jeden veľký tanečný parket. Študenti, ba i učители sa vlnili v rytme hudby, skákali a tleskali. Mixážny pult tentoraz obsluhoval DJ z Ibizy, ktorý bol hosťom večera. Okrem tancovačky si tretiaci pre našich maturantov pripravili aj rôzne aktivity, ako súťaž v šúpaní jablák či najoriginálnejší párový tanec. Tak ako každý rok, aj tento sa vyhlaso-

Rozlúčková foto.

vali kráľ a kráľovná večera, ktorými sa stali Peter Novella zo 4.C a Gréta Goleňová zo 4.A. Na záver nechýbala ani tombola s množstvom zaujímavých cien. Všetci účastníci i samotní štvrtáci boli veľmi spokojní a z Domu umenia odchádzali s úsmevom na perách: „Ďakujeme

3.A za perfektnú rozlúčku, skvelé ceny a program! Skutočne sme sa bavili, bol som fakt príjemne prekvapený, ako ste to úžasne zorganizovali.“

Text: Alžbeta Hornáková, 2.D

Foto: Richard Babjak

Putovali sme k prameňom Božieho milosrdenstva

Krakov – Dňa 9. mája 2015 sa v mestečku Lagiewniki v Krakove zišlo 25 tisíc pútnikov z celého Slovenska a pútnici z GTA tam boli tiež...

„S radosťou putujme s Bohu zasvätenými k prameňu Božieho milosrdenstva a zobudme svet.“ Toto je motto 11. rozhlasovej púte Rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove. Autobusy prichádzali od skorého rána, pútnikov rýchlo pribúdalo. Celé sa to začalo o 9-tej hodine radostným privítaním pútnikov, príhovorom sestier z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva a modlitbou ruženca. Nasledovala slávnostná svätá omša spojená s eucharistickou adoráciou, ktorú celebroidal košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober. Dušu sme si nasýtili, a tak nastal čas nasýtiť aj telo. Počas obednej prestávky sme si vypočuli pásmo o sv. Jánovi Pavlovi II. k príležitosti 95. výročia jeho narodenia. Po ukončení nasledoval koncert gospelových piesní kapucínov a Stanley. Počas prestávok sme sa rozišli do kaplniek, Cely sv. sestry

Faustíny, k originálu obrazu Božieho milosrdenstva, stretli sme sa so známymi, priateľmi, no hlavne s Bohom. Celé sa to zavŕšilo modlitbou Korunky o 15-tej hodine – hodine Božieho milosrdenstva. Na cestu sme dostali požehnanie a rozlúčili sme sa s tak krásnym miestom, ktoré oplýva Božím milosrdenstvom. Bol to úžasný zážitok a takto ho opisuje p. Hrabovská.

▲ **Čo sa vám najviac páčilo na púti do Krakova a čo vám táto púť dala?**

„Najviac sa mi páčila atmosféra. Všade naokolo boli Slováci, cítila som sa ako doma. Bola som hrdá na to, že Slováci si ctia jednu z najväčších Božích vlastností, Božie milosrdenstvo. Ani si neuvedomujeme, ako veľmi potrebujeme, aby Božie milosrdenstvo preniklo naše

Sanktuárium Božieho milosrdenstva v Krakove.

srdcia. Slováci majú veľkú úlohu v tejto dobe, musia byť verní Bohu a svedčiť o svojej viere. Takmer v každej krajine Európy sa útočí na kresťanstvo, priamo či nepriamo. My nesmieme poľaviť, nesmieme robiť ústupky nezdravým názorom a zákonom. Musíme verne vyznávať, že milujeme Ježiša Krista.“

▲ **Išli by ste znova na túto púť a ak áno, tak prečo?**

„Určite by som chcela ísť aj budúci rok. Hlavným iniciátorom tejto púte bol môj manžel, ktorý tu chodí roky. A časom som sa aj ja pridala. Vždy si z toho urobíme krásny výlet. Boli sme partia štyroch rodín s deťmi, takže bolo super.“

▲ **Odporúčili by ste sa zúčastniť tejto púte žiakom našej školy?**

„Určite by som zorganizovala aspoň jeden autobus. Je to obeta, hlavne tá cesta, ale púť bez obety nemá žiadnu cenu. Boh vždy odmení našu námahu. A stokrát viac. Študenti GTAčka by tam určite nemali chýbať.“

Ďakujem Bohu za tento zážitok a p. Hrabovskej za tento rozhovor.

Text: Klaudia

Foto: p. p. Hrabovská

Študentky našej školy sa fotia so sestrou z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva.

Interview

Juniálesy, mimoškolské aktivity, noci v škole, či všetkým známy Slnovrat - tvorivý týždeň dielni pred obdobím Vianoc. Mnohí si už nevedia našu školu bez týchto akcií ani predstaviť. Kto sa však za nimi skrýva? Bruno Pella, ambiciózny tretiak, už dva roky istou rukou vedie senát a dohliada na chod týchto podujatí i mnohých iných záležitostí. Aké je to byť predsedom Študentského senátu, aké veľké sú jeho povinnosti i o čom sníva, o tom nám povie sám Bruno v nasledujúcom rozhovore.

▲ **Si predsedom Študentského senátu. To je ale pojem dosť široký, čo presne spadá do tvojich kompetencií?**

Predseda Študentského senátu vedie jednotlivé zasadnutia. Komunikuje so senátom aj s vedením školy. Je takou spojkou a je v konečnom dôsledku zodpovedný za činnosť senátu. Čo sa týka kompetencií, nemám asi žiadne. :D Na začiatku funkčného obdobia som si chcel vybojovať aspoň predbiehanie sa v jedálni, ale nakoniec som to nechal tak, aj tak by mi to neprešlo.

▲ **Ako dlho už zastávaš túto funkciu, ako si sa k nej dostal a čo ťa k tomu motivovalo?**

Keď som prichádzal na GTA, vedel som, že senát existuje a tiež, že ho tvoria predsedovia tried. Bol som rád, keď ma moji spolužiaci v prvom ročníku zvolili za predsedu triedy. Nebolo to náročné, lebo táto pozícia nie je veľmi obľúbená. :D A tak som počas prvého ročníka tvoril aktívnu súčasť senátu. Moja predchodkyňa Miška Nižníková vtedy končila 3. ročník, a teda nemohla ďalší rok zotrvať vo funkcii. Bolo potrebné zvoliť nového predsedu, ktorým som sa stal ja. Následne som bol zvolený aj na začiatku tohto šk. roka. Čiže sa pomaly kon-

Bruno počas Noci v škole.

čí už moje druhé funkčné obdobie a podľa štatútu aj posledné.

A čo ma najviac motivovalo? Asi zanechať po sebe kúsok práce, ktorú budú môcť ďalšie generácie študentov rozvíjať a stavať na nej.

▲ **Ak by si mal vybrať jednu vec, ktorú máš na svojej práci najradšej, čo by to bolo?**

Je to náročná práca a počas funkcie sa takéto veci menia. Ale s odstupom je to pravdepodobne možnosť niečo meniť, tvoriť a pracovať s ľuďmi.

▲ **Máš aj nejaký životný vzor, ktorý je tvojou inšpiráciou?**

Je množstvo ľudí, ktorí ma niečím zaujali. Avšak nenazval by som ich vzormi, ktoré ma inšpirujú natoľko, aby som sa im chcel podobať.

▲ **Aké máš vzťahy so svojimi kolegami, sú viac na priateľskej alebo profesionálnej báze?**

Vzhľadom na študentské prostredie, v ktorom sa nachádzame, by to na čisto profesionálnej báze nešlo. Zastávam názor, že pre spoluprácu treba mať dobrú atmosféru v kolektíve. Preto môžem povedať, že je to skôr o tej priateľskosti. No na budovanie hlbších vzťahov treba mať dostatok času a ten nám chýba. :)

▲ **Ako často zasadá školský senát?**

Predtým, ako som sa stal predsedom, boli pravidelné stretnutia raz za týždeň. Usúdili sme však, že sú neefektívne, a tak sú v súčasnosti zasadnutia flexibilné, vzhľadom na aktivity.

▲ **Ako sa na tvoju funkciu pozerajú spolužiaci v triede?**

To by sa bolo treba spýtať skôr ich. :D Alebo radšej ani nie. Pravdepodobne to berú neutrálne alebo pozitívne.

▲ **Plánuješ v budúcnosti zo svojej pozície presadiť nejaké väčšie zmeny?**

Ja môžem plánovať, avšak zmeny sa snažím konzultovať so senátom, aby to bolo objektívne. Do ďalších volieb senátu by som chcel dokončiť štatút Študentského senátu, ktorý sa novelizuje. Iné zmeny mi zatiaľ nenapadajú.

▲ **Čo považuješ za najpozitívnejšiu zmenu/akciu, ktorú ste tejto škole priniesli a naopak, ktorú skúsenosť považuješ za negatívnu a ak by si mal možnosť, vrátil by si sa v čase a urobil to ešte raz?**

Veľmi sa teším z pomerne novej akcie Noc v kláštore, ktorú sme v spolupráci so sestrami dominikánkami prvýkrát zorganizovali minulý školský rok ako projekt kompraxu. Tento rok to už plne prebral senát a dúfam, že sa z toho stane pekná tradícia a začlení sa to medzi ostat-

né študentské akcie.

Čo sa týka tých negatív, sú zapríčinené neukončenou stratégiou modernizácie jednotlivých školských akcií. Totižto väčšina našich aktivít je určená pre všetkých študentov a nie iba pre istú cieľovú skupinu. Preto je náročné vytvárať taký priestor, ktorý sa všetkým zapáči. Práve preto by mali predsedovia tried prijímať konštruktívnu kritiku svojich spolužiakov, návrhy na zlepšenie, poprípade pomoc pri organizácii. Aj my sa na každom zakopnutí učíme a snažíme sa, aby naša činnosť bola atraktívna.

nie, nerobím to. :)

▲ **Ak by si mal možnosť sa rozhodnúť, vstúpil by si do senátu znova. Prečo?**

Ťažká otázka. Keď som doň vstúpil prvýkrát, nevedel som, čo ma čaká. Teraz viem, že senát berie čas a energiu. Ale aj napriek tomu by som asi vstúpil. Nenechal by som sa obráť o skúsenosti, ktoré som nadobudol.

▲ **Čo si myslíš, že si z tejto skúsenosti odniesieš do ďalšieho života?**

Rozhodne ma tieto dva roky naučili, ako komunikovať s ľuďmi. Treba si uvedomiť, že všetci senátori sú v

Bruno v akcii počas debaty.

▲ **Na čo sa najväčšmi tešíš ty?**

Najviac ma vie potešiť vianočná atmosféra a úsmevy študentov pri sviečkach v čajovni počas Slnovratu. Vtedy si poviem, že táto práca má zmysel. Všetky dlhé prípravy pred projektom mám za sebou a keď počas workshopov alebo koncertu mám čas dať si v čajovni čaj, je to na nezaplatenie.

▲ **Ak by si mohol niečo odkázať budúcim senátorom, čo by to bolo?**

Nech si položia otázku, či sa chcú skutočne venovať senátu a niečo pre školu urobiť a či sú ochotní obetovať svoj čas a sily. Môže sa totiž zdať, že senát robí iba 4 akcie za rok, ale sú za tým hodiny, dni a noci plánovania, pripravovania a obetovania. Ale oplatí sa to. Keby

senáte dobrovoľne a teda násilím by sa nič nedosiahlo. S tým ide ruka v ruke trpezlivosť a pozornosť. Narábanie s financiami, organizácia akcií, ľudí. Prosby o sponzoring, správny timemanagement, zvládanie stresu a hnevu. Je toho naozaj dosť.

▲ **Čím sa zaoberáš vo svojom voľnom čase?**

:D toho veľa naozaj nie je. Ale okrem školy a teda senátu, sa venujem akademickej debate, príprave na prijímačky na vysokú školu - výtvarná, doučovanie z deskriptívnej matematiky. Čo sa týka športu, hrám tenis, občas bedminton, nepohrdnem volejbalom a samozrejme sezónne športy ako korčuľovanie - kolieskové aj na ľade, ly-

žovanie, plávanie.

▲ **Aké máš plány do budúcnosti, tvoje vysnívané povolanie?**

Prvá vec je úspešne ukončiť tretí ročník. :D Potom zmaturovať a dostať sa na vysokú školu - architektúru. Keďže ma baví mnoho vecí, neviem, či sa jej budem aktívne venovať aj po jej ukončení. Rozhodne ju však chcem vyštudovať. Je to nádherný odbor, ktorý spája vecnú techniku a fantazijné umenie. Ich kombinácia je to, čo ma fascinuje.

▲ **Povedz nám jednu vec, bez ktorej si nevieš predstaviť svoj bežný deň.**

Dávaš mi naozaj ťažké otázky. :D Totižto celý deň je sled naučených vecí, bez ktorých by sme nevedeli urobiť tú ďalšiu. Povedal by som, že mobil. Cez ten sa pripájam k internetu, komunikujem s ľuďmi, vyhľadávam informácie, značím si úlohy a pripomienky. Avšak čo by bol mobil bez internetu alebo ľudí? Nemal by som s kým komunikovať a kde vyhľadávať informácie.

Ďakujem ti veľmi pekne za tvoj čas i ochotu, a samozrejme, držíme ti palce, nech to v senáte dotiahneš do úspešného konca!

Text: Kristína

Foto: Happy

Pohľad zhora

Čítanie už 4 čísla našej Tomášovej Kroniky mi vyplnilo jeden večer a prinieslo vaše zaujímavé pohľady na to, čo sa u nás deje a udialo sa toho dosť. Dokonca aj športová rubrika ma zaujala, samozrejme, pokiaľ sa tam hovorilo o niekom, koho poznám.

Obzvlášť pri čítaní jedného príspevku som tak spontánne začala na obsah reagovať.

Som vďačná za pohľad jedného z vás na výdobytky dnešnej doby na našej škole. Tentokrát bol na muške náš dochádzkový systém, či ľudovo povedané pípatko. Zuzka máš pravdu, nefungovalo to každý deň. Musíte však priznať, že sa to postupom času zlepšilo a systém už dlhú dobu nevypadol. Potrebovali sme nejaký čas, aby sme ho nastavili. A teraz to ide! Čo keď sa niekto „zabudne“ pípnuť? Mal by to v prvom rade riešiť triedny, čo si myslím, že aj vaši triedni robia. Ale nebojte sa, ak nie dôsledne, raz za čas si prezriem vašu dochádzku aj ja. Dokonca sa mi stalo, že na vaše nepípnutie sa

reagujú vaši rodičia a pýtajú sa ma na vysvetlenie, čo to znamená. Tak, moji, len sa ďalej pípajte a všetko bude OK. Veď vlastne každé čudo trvá len pár dni a to naše pípatko sa už stáva úplne normálnou súčasťou života na GTA.

Čo ma však zaujalo najviac, je otázka, čo budete kradnúť v maturitnom ročníku? Chcela by som vám pomôcť a objasniť, ako to vlastne funguje a rozhodnutie už bude na vás.

Pred pár rokmi mala každá trieda v zborovni svoju poličku (nebojte sa, má ju aj teraz), kde bola uložená triedna kniha a klasifikačný hárok. Všetko v papierovej podobe. S postupom času sa zaviedla elektronická žiacka kniha (ďalej len EŽK). Tak učiteľ známky zapisoval do papierového „klasáku“ a aj do EŽK. Keďže to bola duplicita a overilo sa nám elektronické zapisovanie, papierová podoba klasifikačného hárku sa vytratila. Začiatok tohto školského roka priniesol elektronickú triednu knihu (ďalej len ETK) a po

pár mesiacoch aj elektronický dochádzkový systém (naše pípatko). A tak nielen učiteľ, ale aj rodič vie, kedy jeho dieťa prišlo do školy a kedy z nej odišlo. Dostali ste väčšiu šancu správať sa ako dospelí, tým myslím zodpovedne.

A čo kradnúť v maturitnom ročníku? Pred x rokmi som maturovala na jednom oravskom gymnáziu a tam sme pečatili klasifikačný hárok. Prečo? No predsa, aby nás nemohli skúšať a zapisovať doň známky. Na GTA to časom zmenili a začali pečatiť a kradnúť triednu knihu. Prečo? Zrejme, aby ich nemohli zapisovať, keď nebudú v škole. A keď budú, nedbajú, či ich skúšajú alebo nie, sú stále pripravení.

Pomôže ukradnutie notebooku? Všetky údaje získavané pomocou týchto výdobytkov sú uložené na školskom serveri. A tak je už len na vás, čo sa rozhodnete pečatiť.

sr. Adriána

Očami prváka

Rok za nami

Spomeňme si na prvý deň v škole, nie, vôbec ste sa necítili odveci. Len ste zrazu došli do obrovskej budovy, v ktorej ste sa nedokázali orientovať, nedokázali ste nájsť svoju triedu, do ktorej ste potom nejakým zázrakom došli (samozrejme, až po bombardovaní neba svojimi prosbami). A tam bolo... ticho! Totálne ticho, všetci na seba len pozerali a vy ste si len ticho k niekomu prisadli. A potom... ste boli ticho aj vy. Pri troche šťastia vaša triedna

okolo ôsmej došla (my v 1.C sme si počkali trochu dlhšie) a vy ste v pokoji mohli ísť do kostola konečne za niekým, kto vás v tejto obrovskej škole poznal a koho ste poznali aj vy. A potom, áno, potom to prišlo a vy ste už o deviatej mohli ísť domov, pravý pocit slobody!

A čo taká imatrikulácia? Prvá stredoškolská party? Konečne sa každý z nás cítil dospeljší, v ten deň všetko muselo byť perfektné

a konečne sme sa stali oficiálnymi študentmi GTA! Áno, v tomto momente sme si podpísali ortieľ smrti. Keďže sme sa stali oficiálnymi študentmi, sľúbili sme, že ďalšie štyri roky budeme chodiť po schodoch, ktoré sa romanticky tiahnu stredom GTA. Som len prváčka a už teraz sa pýtam sama seba, čo som to urobila! Drahí maturanti, gratulujem, neviem, ako sú na tom vaše kolená, ale určite sme nejaké tie kalórie na tých schodoch spálili.

A keďže začiatkom decembra mal už každý z nás schodov dosť, vybrali sme sa do Viedne! Naproti umeniu! Samozrejme, každý z nás mal iný cieľ cesty, pre niekoho to bolo umenie (možno tam niekto naozaj išiel kvôli umeniu...), pre niekoho múmie, nákupy a niekto si jednoducho chcel kúpiť Starbucks. Veľa z nás teda ako cieľ umenie nemalo, no neuveriteľné sa stalo skutočnosťou! Umenie sa dotklo každého jedného z nás, či to bolo formou architektúry mesta, formou obrazov v galérii či nádherných svetiel v meste a vianočných trhov, no a niekoho dovedla k slzám aj architektúra vlaku. Tak či tak umenia bolo po troch dňoch dosť a my sme sa vrátili do romantickej schodovej reality GTA.

A nenasledovali nič iné ako ďalšia

veľká stredoškolská party! Plesová sezóna bola tu a s ňou aj naša prvá šanca ísť na prvý skoro ozajstný ples (až tak ozajstný nebol, podávali tam maximálne bagety) a mnoho z vás aj nás sa tejto šance rýchlo chytilo. Ďalšia pretancovaná noc sa pripísala na zoznam vašich stredoškolských zážitkov. To už máme 2 noci k asi 189 dňom usilovného štúdia, veď na maturity sa treba pripravovať čím skôr!

Za spomenutie ešte hádam stojí aj lyžiarsky zájazd. Veď ako sa dá zabudnúť na tolko pádov za jeden týždeň. Vlastne ani neviem posúdiť, či z toho mali väčšiu zábavu naši profesori alebo my. Síce sa hovorí, že smiech prejde, ale nás, pch! Nikdy! Určite si každý z vás spomína, aké krásne to bolo, keď ste skutočne začali robiť pokroky, akí

šťastní z toho boli vaši inštruktori a určite si spomínate aj na fakt, že to bolo v piatok hodinu pred odchodom. Kolká škoda!

A nehovorili by sme o GTA, keby sme si nespomenuli na nejaké tie previeročky, školské práce... Ale nie, stále sme to brali natolko vážne, ako by sme mali, no napriek tomu sme sa niečo naučili. Zopár tipov pre budúcich prvákov máme. Po prvé, modlite sa, aby ste triedu mali nižšie ako na druhom poschodí, po druhé, chodte na všetky akcie, ktoré vám škola ponúka, utužite si tam vzťahy a určite niečo vymeškáte zo školy a učte sa (lebo nikdy neviete, kedy pero padne práve na vaše meno) a nakoniec - neklopte rybičkám na sklo!

Lucy

Náš uhol pohľadu

VYSOKÁ CENA (BEZ) PLATNÉHO CESTOVANIA

Určite aj vy poznáte situácie, keď sa dozviete o nejakej fakt super akcii a plní nadšenia bežíte na stanicu, aby ste si kúpili lístky a vychytali najlepšie miestenky. Samozrejme, chcete cestovať vlakom, za ktorý platiť netreba.

Keďže je popoludňajší čas, pri okienku sa pochopiteľne zdržíte. Potom prekvapíte tetu, keď pred ňu vyložíte 10 podobných kartičiek a presne jej vysvetlíte, kto s kým chce sedieť, kam cestujete, že vám neprekáža, ak nebudete mať Wi-fi,... Jednoducho, chcete iba to, aby ste sedeli v kupéčkach a mali pokoj od iných (alebo iní od vás). Teta je nezvyčajne milá (bohužiaľ, často sa to

Ilustračná foto.

nestáva), asi na päť minút si odsokčí a potom začne riešiť vaše požiadavky a medzitým sa vás vypytuje, kam a prečo cestujete. Zo stanice odchádzate s pocitom, že ste všetko vybavili tak, ako ste mali a tešíte sa už na cestu. V deň D sa zídete na stanici, oči máte ako pomlčky, no predsa ste plní chuti zažiť niečo nové. Pristavia vám vlak a vy sa tešíte, ako si vo vašom vysnívanom kupé urobíte pohodlie na 6 hodín. Nájdete svoj vagón, aspoň desaťkrát skontrolujete, či pozeráte dobre, pretože žiadne kupé sa tam nenachádza, je tam veľa ľudí, málo miesta – presne to, čomu ste sa chceli vyhnúť. Nič iné, ako nechotne sa

zložit, vám neostáva, keďže nechcete, aby vlak odišiel bez vás. Zároveň sledujete rozhorčenie na tvárach ostatných a v myslí pátrate, kde sa mohla stať chyba. Vlak sa pohne a časom si zvyknete na miesto, kde sa nachádzate. Časť vašej skupinky sa predsa presťahuje. No nič to! Cesta ubehla a ste radi, že konečne môžete vystrieť svoje kosti. Na základe skúsenosti sa rozhodnete, že si kúpite spiatocné lístky aj miestenky hneď a dôkladne tete za okienkom vysvetlíte, čo si želáte. Máte pocit, že je všetko OK, zaplatíte, pekne sa poďakujete, opustíte priestory stanice, vydáte sa na cestu dobrodružstva a veríte, že nedorozumeniam je už koniec. Všetko, čo zažijete, je naozaj super, až do chvíle, keď si ráno pred odchodom všimnete, že miestenky, ktoré ste si pochopiteľne kúpili k lístku (veď inak sa to ani nedá), vám prepadli pred dvomi dňami. Preto zmeníte svoje plány a zamierite na stanicu. Príďte k okienku a snažíte sa im vysvetliť, že chyba sa stala na ich strane a vy za nič nemôžete. Od jedného

Ilustračná foto.

vás pošlú k druhému, potom ich už striedate sami, snažíte sa dosiahnuť nejakú spravodlivosť, no všade vás „odkopnú“ s frázou: „Cestujúci je povinný skontrolovať si cestovný lístok pri kúpe, reklamácie sa preto za žiadnych okolností neprijímajú!“ Asi majú viac podobných prípadov, keďže túto vetu ovládali všetci

„ELITA“

Už vás niekedy niekto ponížil? Blbý pocit, čo? Radšej na to nikto ani nespomína. Kolkokrát vidíme osobu, ktorá sa len vďaka pár „dokonalým“ ocitla na lavičke „trapošov“. Radšej buď ticho! Chce sa ti im robiť spoločnosť? Lepšie si je získať priazeň perfektných. „Vtierky“ má každý rád. Časom to prinesie výhody. Nemusíte mať vlastný názor, lebo pilierom vášho rozhodovania budú práve oni. Pri troche šťastia a trpezlivosti pri podlizovaní - sa sami možno stanete dokonalými. Ak ste sa doteraz nudili, teraz sa budete zabávať vždy a všade a na čím účet chcete. Čím viac priateľov a priaznivcov budete mať, tým si budete istejší svojím konaním. Veď,

čo je na tom zlé? Je to len ich problém, že vzbudzujú smiech. Nech už povieš hocičo, zatvára sa, že je to to najmúdrejšie, čo kedy, kto povedal. Všetci aj je, nikto neprotirečí. Či niekto sa predsa našiel? To nič, tvoji priatelia vedia, že je to len hlupák a vysvetlí mu to. Aj Svätopluk objasnil silu troch prútov. Ešte nevieš, čím ich zviažeš? Zatiaľ sa len postaraj o dostatočné množstvo prútov. Keď už máš dostatok prívržencov... Hups! Zistil si, že špagátik nestačí. No budeš sa musieť pokúsiť špagát výhodného priateľstva nejako natiahnúť. Prásk! Prúty sa rozleteli na všetky strany. Povraz asi nebol z dobrého materiálu, tak ako tvoj vzťah ku kamarátom. Kde ja tá sú-

navlas rovnako. Aj napriek tomu, že vás to dosť „vykoľajilo“, idete k ďalšiemu okienku a kúpite si nové miestenky a tie staré už pre istotu vidieť ani nechcete. Zase tetuške poviete to, čo už dvakrát predtým a snažíte sa rozprávať čo NAJ-ZRO-ZU-MI-TEL-NEJ-ŠIE. Dátum konečne sedí, tak sa vyberiete robiť to, čo ste mali na programe.

Cesta domov... Pochopiteľne, opäť na stanici. Lístky, miestenky, číslo vozňa a... Dejavu! Znova nechápavé pohľady, ale už si nenecháte skákať po hlave, rozhodnete sa vyhľadať si svoje vysnívané kupéčko - samozrejme, bez miesteniček. Konečne si môžete sadnúť v úplnom tichu, bez ľudí, ktorí by na vás každú chvíľu zízali!!!

Cesta domov plynie. Vychutnávaťe si pokoj, spomínate na to, čo ste zažili. Niektoré zážitky posledných dní vás však nútia zamyslieť na nad tým, na ktorej koľaji sa práve nachádzajú naše železnice.

Veronka

držnosť? Sila sa vytratila a všimli si to aj iní. Počas tvojho spánku, kráľovná, popolušky na sebe „makali“. Ty už nezabehneš ani meter. Ony sú už tak silné, že pochybuješ, či ich niekedy dobehneš. Prečo ich nepožiadáš o radu? Lebo vieš, že len cesta slz, ktorú si im uštedrila, ich zocelila. Teraz môžeš byť právom na seba pyšná, lebo len tebe môžu niektorí ľudia poďakovať za svoju silu.

Monika

Maturita

Keď som si v posledný maturitný deň pripínala zelenú stužku, uprene som sa na ňu zadívala a zamyslela sa. Pripíname si ju všetci rovnako, i keď možno nie v tú istú minútu, ale za rovnakým účelom. Symbol nádeje vypína sa hrdo na hrudi všetkých maturantov. Nádej či očakávanie, ktoré do nej vkladáme, netýkajú sa však iba tej jednej cesty za maturitný stôl, v skutočnosti je za tým oveľa viac, vkladáme do nej nádej na celý náš život.

V to pondelkové ráno som sa už so zelenou stužkou na sivých šatách náhlila krokom ku inštitúcii mne tak známej. Na chodbách nervózne pobehovali spolužiaci a v očiach im bolo badať obavu. Rodičia, známi či starší priatelia nám neraz pre upokojenie opakovali tú starú známou formulu: Maturita je len formalita, ale my sme sa aj tak zdráhali predstúpiť pred komisiu. Maturita je totiž pre všetkých, čo ňou ešte neprešli, neprebádaný svet a my nevieme, čo je za ním. A práve dnes, keď

sme dosiahli vrchol našich túžob a dospeli sa na nás zrazu pozerajú ako na seberovných, my chceme vrátiť čas a opäť písať testy. Profesor nám odrazu vážne podávajú ruku a my už pre nich nie sme naivní prváci. Sediac pred jednou z maturitných komisií, som iba ťažko prehltnula a jedna skúšajúca sa ma opýtala, prečo vlastne takto stresujem. Spomenula som si na desiatky ďalších z nás a spýtala som sa to isté sama seba: Naozaj, prečo? Pravdou je, že sa nebojíme ani tak otázok, ktoré nám predložia skúšajúci, ale tých, čo nám položia život sám. Tam vonku na nás čaká oveľa nemilo-

srdnejší svet, skúšky - kiezby boli také ľahké ako táto. Pozeráme sa na ľudí, ktorým vďačíme za tak veľa a mnohých z nich už možno nikdy neuvidíme. Všetko je definitívne skončené a nami preniká strach z toho, že jeden deň sme sedeli v škole ako študenti a druhý ju musíme navždy opustiť. Odrazu máme strach opustiť to známe, čo už dokonale poznáme a vydať sa v ústrety nepoznanému osudu. Bojíme sa

Ročenka.

opustiť bezstarostné úsmevy sestry Blažky, či láskavé, ale i karhavé slová triednych profesoriek a stratiť sa v húfe neosobného života na vysokej, v zamestnaní alebo kdekolvek, kam nás vietor zaveje.

Jedna zo spolužiačok sa zasmiala a pred poslednou skúškou povedala: „Po tomto si zelenú stužku musíš dať dole, nemôžeš ju už nosiť.“ Keď nám ich na stužkovej slávnosti naša triedna profesorka pripla, cítili sme sa s nimi ako najväčší králi, bezhlavo si pohmkávali slová piesne. Keď idú maturanti mestom a pyšne si vykročovali Hlavnou ulicou, no o pár mesiacov boli ako šarlátové

písmená, čo jasne symbolizovali, že bezstarostnému pohmkávaniu je koniec. Ich plnú váhu sme si v skutočnosti uvedomili až vo chvíli, v ktorej nám ich už strhol život sám. Presne 25. mája 2015 kráčali absolventi štvrtého ročníka oproti pani riaditeľke a vystierali ruku, aby si prebrali svoje posledné vysvedčenia. Pre učiteľov a členov školskej posádky je tento akt možno niečím, čo predstavuje nezadržateľný, ne-

ustále sa opakujúci cyklus, no zo svojho miesta som ja pozorovala dav mladých ľudí, kde každá jedna tvár predstavovala čosi známe, kúsok môjho, nášho doterajšieho sveta. Tak, ako sa tento svet pred štyrmi rokmi postupne formoval a nadobúdal svoje obrysy, dnes sa s každou natihnutou rukou a prevzatým vysvedčením menil na hmlu. Avšak každá natihnutá, i keď trochu sa trasúca ruka bola odhodlaná prevziať si svoj kus papiera. Zistila som, že i napriek počiatocnému strachu si musíme prevziať svoj život, a to naj-

lepšie ako vieme, ako nás to naučili. Cieľom tých nekonečných hodín učenia totiž nikdy nebolo zapamätať si presný dátum bitky, ale byť schopný uvedomiť si chyby cisára, ktoré ju vyvolali a poučiť sa z nich. A tak sa stovadsať maturantov vyrútilo z kostola presne tak, ako sa do neho pred štyrmi rokmi vrútili, no už to neboli naivní prváci, ale mladí ľudia túžiaci dobyť svoju vysnívanú krajinu. A zelené stužky museli nechať za sebou...

Kristína

GTA aka Ultimate Survival

Prežiť deň na GTAčku nie je až také ťažké, ako sa povráva. Stačí si vytvoriť správny algoritmus. A nie, nemusí to mať nič spoločné s Lazarusom. Každý má ten svoj, no tým, ktorí ho ešte vylepšujú, ponúkam niekoľko inšpiračných bodov.

Úspešný deň na GTA sa len ťažko zvláda bez dôveryhodného spolusediaceho, dobrej desiaty a zošitov. Ak máte vlastné perá, gratulujem. Ak nie, na to tu predsa je dôveryhodný spolusediaci.

Ráno. Najprv vypnite budík. Potom vypnite aj druhý budík. Vypnite tretí budík a štvrtý pre istotu posuňte o 10 minút dopredu. Štvrtý budík vypnite, posadte sa na posteli a povedzte si, že vás čaká úspešný deň. „Trebnite“ sa naspäť o posteľ. Tento bod zopakujte, no teraz už vyskočte

z postele, lebo meškáte. (Ak sa vám tento bod nepodarí zopakovať ani na tretí pokus, poproste mamku o ospravedlnenku.) Minúty spánku navyše ľutovať nemusíte, aj tak ho zrejme nebolo veľa. Z lásky k blízkym vykonajte rannú hygienu, z lásky k sebe sa najedzte. BEŽTE! Dúfajte, že vám idú zle hodinky, a keď ste sa pípli, bolo len 7:54. Dvere zatvárajte pomaly a opatrne! Pani vrátnička vás vidí, počuje. Prvú a druhú hodinu asi predriemete, no pri dôveryhodnom spolusediacom sa vždy môžete spoľahnúť, že vás v správnej chvíli zobudí. Na tretej hodine sa už môžete tešiť na veľkú prestávku. A keď príde... jedzte a tešte sa, lebo polka dňa je už za vami! Na ďalších hodinách si môžete kresliť, čítať, je to na vašej krea-

tivite. V prípade záujmu alebo učiteľa s orlím zrakom dávate pozor. Učebnice nie sú potrebné, spoliehate sa predsa na dôveryhodného spolusediaceho. Celý ten čas sa už môžete tešiť na obed. Preto radšej obídte jedálny lístok. Keď vidíte, že na nástenke pribudlo suplovanie, tlačte sa a dúfajte, že vám ten A4 papier urobí radosť. Potom utekajte na obed. Cestou domov sa zastavte v bagetérii.

Keď si dáte dokopy všetky tieto body, uvedomíte si, že byť študentom Gymnázia sv. Tomáša Akvinského je dobrodružstvo. Preto buďte aj vy vďační za školu, ktorá vás udržiava v tak skvelej forme a nenechá vás nudiť sa. ☺

Anna Riníková, 2.B

ZAČÍTAJTE SA ...

Prázdniny na Dubovej samote

- Marián T. Behúň (2003)

Táto tenká knižočka od vydavateľstva Dobrá kniha sľubuje krátke, ale napínavé čítanie o parte mladých chalanov na „zakázanom“ výlete. Dej sa odohráva približne v šesťdesiatych rokoch 20. storočia v období komunistického režimu. Pre komunistov bol aj výlet do opustenej dediny podozrivý. Chalani sú plní elánu, tešia sa, že začínajú prázdniny, no nevedia, do čoho všetkého sa dostanú. Autor presýtil knihu dobrodružstvom. Zážitky nadväzujú plynulo na seba a nenásilným tempom autor smeruje k vyvrcholeniu, ktoré síce nie je jasné od začiatku, ale keď kniha skončí, tak si vydýchnete a poďakujete Bohu, že ste nežili v dobe, ktorá nebola kresťanom vôbec naklonená a na pozore ste sa museli

mať aj pred susedmi, kolegami, dokonca aj pred niektorými priateľmi. No určite neurobte tú chybu, že vás detské prezývky hrdinov ako Vladko a Janko odradia od čítania. Kniha je napísaná jednoduchým štýlom, ale to je len dobre, pretože komplikované vety by vás brzдили v čítaní a namiesto toho, aby ste sa cítili do príbehu, by ste rozmýšľali nad významom viet.

Ak by ste stretli človeka, ktorého ste dlho nevideli, určite by ste si všimli, že sa nejako zmenil. Ale on by vám sväto-sväte tvrdil, že nie. Tak aj vy. Neuvedomili by ste si, že ste sa zmenili, keby vám to niekto nepovedal. Ak dočítate koniec knihy a prejdete na začiatok, tak vám zmena, ktorá sa udiala s hrdinami, udrie do očí. Chlapci sa dobrodružstvom, ne-

bezpečnosťou, poslušnosťou, odvahou a zodpovednosťou za životy druhých stali mladými mužmi. Tiež získali neoceniteľný dar – vedeli rozoznať rozdiel medzi pravou odvahou a bezhlavosťou, ktorá nikomu nepomôže, ale len uškodí. Boli skutočnými kresťanmi v dobe, ktorá veriacim vôbec nepriala. A my, keď nám nič nebráni vyznať vieru pred svetom, sme vlažní, nespoľahliví a falošní priatelia Boha, ktorí sa na Neho obrátia len vtedy, keď niečo chcú pre ešte ľahší život. Naopak, tí chalani spoznali hodnoty, pre ktoré sa oplatí riskovať. Naučili sa dôverovať Bohu aj sebe navzájom. No povedzte, či by sa aj nám nezišiel takýto „výchovný“ výlet!

Tina

Životný štýl

Všade dobre, doma najlepšie!

Táto múdrosť je všeobecne považovaná za jednu z najväčších právd. Čo sa však stane, ak ju niektorí jedinci začnú brať príliš doslovne?

Nepochybne všetci poznáme ten zázračný moment, kedy sa očká malého dieťaťa rozziaria, ono natiahne rúčky smerom k svojej mame a zvolá: „Až raz budem veľký, stanem sa...“ Dnešné mamy však už vedia svoje, a preto iba doplnia: „Domasedom.“

Britský novinár Simon Brook vo svojom článku Homeboys (prekl. Domasedi) nastoluje otázku, či v dnešnej dobe rastie počet mužských „dospelákov“, neponáhľajúcich sa vyletieť z hniezda. Ako príklad uvádza svojho priateľa Teda. Ted je 32-ročný, schopný mladý muž, ešte stále však žijúci so svojimi rodičmi. Podľa jeho vlastných slov, mamy sú len rady, keď majú svoje deti doma, pri sebe, teda on to robí hlavne kvôli šťastiu a spokojnosti tej svojej. Brook nad takýmto postojom iba krúti hlavou a vraví: „Ty si skrátka anjel, Ted.“

Prečo sa teda z pravých mužov stali mamičkini anjelici?

Osamostatniť sa je záležitosťou niekoľkých tisíc eur, pre mužov je ale oveľa väčším strašiacom ako zabezpečiť sa, zabezpečiť si žalúdok i šatník. Iný Brookov známy, Mark, považuje luxus kompletnej domácej starostlivosti za mimoriadne výhodný. „Otec platí účty, mama operie a doplní chladničku, čo viac si môžem priať?“ tvrdí Mark. Túto otázku si v dobe, kedy sa hranica veku na vstup do stavu manželského posúva stále viac nahor, kladú mnohí. Väčšina z nich nie je neschopná, iba sa bojí dospieť.

Muži odkladajú svoje „áno“ novému životu, bytu či vlastnej chladničke, kým vedia, že sa nemajú kam ponáhľať. Lenže, čím dlhšie s tým otáľajú, tým väčší si osvoja životný štýl pozerania hokejových zápasov namiesto chodenia do kina alebo vyjedania surovín bez zamyslenia sa, odkiaľ asi prišli. Ani z neumytých šálok si nerobia ťažkú hlavu, nechajú ich, kde im príde, domnievajúc sa, že odtiaľ samy záhadne zmiznú. Keď som raz jednému z nich po štyridsiatich rokoch takéhoto života navrhla, či sa nechce oženiť, iba na mňa neveriaco zrel a rýchlo zmizol.

Je teda staromládenectvo a domapovaľčstvo novým filozofickým smerom 21. storočia?

To, že problematika je rozšírená celosvetovo, dokazujú aj ďalšie literárne diela i televízne inscenácie na túto tému. Lemra Lemravá je známa americká komédia, ktorej hlavným hrdinom je 35-ročný Nick. Nick je starý mládenec, ešte stále zdieľajúci spoločnú domácnosť so svojimi rodičmi a tí musia najať profesionálnu zvodkyňu mužov, aby Nicka odlákala z domu a oni opäť nadobudli stratené súkromie. Takéto zmýšľanie sa, bohužiaľ, stáva životným krédom čoraz väčšieho množstva mužskej populácie.

Ako sa tomu možno vyhnúť?

Hovorí sa, že muža zmeniť nemožno, no celkom určite ho možno vychovať. Jediná žena, ktorá môže a vo veľkej miere dokáže ovplyvniť konanie chlapa, je jeho matka. Celkom určite nemalá zodpovednosť leží i na pleciah otca. Ten by mal ísť synovi príkladom v tom, ako sa stať mužom a v neposlednom rade záleží i na vzájomnom vzťahu oboch rodičov. Potrebu držať sa matinej sukne majú hlavne deti z rozvrátených a neúplných rodín, a preto zdravý vzťah založený na dôvere a rešpekte medzi rodičmi ukáže, že manželstvo nie je

strašiacom a nie je nutné sa mu veľkou okľukou vyhýbať, i keď je to jeden z najnovších trendov súčasnosti. Pri snahe predísť strachu z dospelosti u mužskej populácie zohrávajú nepochybne rolu i médiá, ktoré článkami ako Brookov, či filmami ako je Lemra Lemravá, vtipne vyobrazujú niektoré aspekty staromládenectva života, a tým jednoznačne znižujú popularitu filozofie povalačstva.

Kristína

Fashiontime

Ako vyzerat' (a cítiť sa) dobre?

Na svete asi neexistuje človek, ktorý by nechcel zapôsobiť na okolie. Je to práve vzhľad, ktorý nás upúta ako prvý. Výskumy uvádzajú, že tvorí až 55% z celkového dojmu.

Preto sa inšpiruj a možno budeš aj sama prekvapená výsledkami.

1. Ovládaj reč svojho tela

Reč tvojho tela o tebe veľa prezradí. Ak chodíš zhrbene s hlavou pokrčenou a nevnímaš okolie, nevyzeráš príliš sebavedomo. Skús sa vystrieť, uľav svojmu chrbtu, vypni hrud' a uvoľni ramená, ale dávaj pozor, aby si nepripomínala isté zviera so vzorovaným chvostom. Očný kontakt s ľuďmi okolo teba je fajn a úsmev dokáže robiť zázraky.

2. Všetkého veľa škodí.

...zvlášť, ak používame ako aplikátor make-upu keľnu na vakovanie. Riasy skutočne nemajú pripomínať hrudky tvarohu a tiene na očiach vzorkovník farieb, (veď triedy sú už vymalované)...

3. Umenie vyťažiť z trendov to najlepšie

To, že to pristane modelke v časopise, neznamená, že to pristane aj

tebe. Pamätaj, že móda je umenie. V umení sa inšpiruje, nie kopíruje.

4. Čaro farieb

Farby sú pre nás, ktorí chceme vyzerat' čo najlepšie, darom z neba. Vo všeobecnosti platí, že svetlé farby pozdvihujú a zvýrazňujú, zatiaľ čo tmavé zakrývajú a maskujú.

Toto pravidlo platí pri obliekaní i pri líčení.

Preto:

5. Vyzdvihni svoje proporcie!

Typy postáv:

Presýpacie hodiny

Vyznačuje sa širokým hrudníkom, rovnako širokými bokmi a úzkym pásom. Často považovaný za najženskejší typ postavy. Tomuto typu postavy pristane takmer všetko, predstaviteľky tohto typu by však mali s obľubou zvýrazňovať úzky pás.

Hruška

Ženy s týmto typom postavy majú plnšie boky a stehná, úzky pás a úzky hrudník. Hoci širšie boky a stehná nie sú na zahodenie, mnoho dievčat ich zvýrazňuje až príliš. Treba obmedziť príliš výrazné vzory na nohaviciach či sukniach, pokiaľ nejdeš v štýle Nicki Minaj alebo Kim Kardashian. Stav radšej na tmavší spodok a svetlejší vrchný odev.

Jablko

Pre tento typ postavy sú charakteristickým prvkom chudé nohy a širšie ramená ako boky, plnšie prsia a nevýrazný pás. Možno je pre teba nevýhodou "stratený pás", preto ti odporúčame obohatiť tvoj šatník o topy a blúzky strihané pod prsiami, to vrchnú časť tela zoštíhli. Avšak veľkým pozitívom sú štíhle nohy, ktoré treba nechať vyniknúť, napríklad v úzkych rifliach.

Obdĺžnik

Myslíte si, že máte obdĺžnikovú postavu? Ženy s týmto typom postavy majú obvykle ramená, hrudník a boky približne rovnakej šírky. A tak, ako pri predošlom type postavy, nevýrazný, resp. málo výrazný pás. Veľa žien chce vytvoriť dojem užšieho pásu, preto je potrebné "predeliť" postavu v strede - napríklad opaskom.

6. V zdravom tele pekný duch

"Hlavne, že sme zdraví," hovorí sa doma po vysvedčku. Nuž, a to platí aj o kráse. Ak človek dbá o zdravie a pohodu svojej telesnej i duševnej schránky, prejaví sa mu to na tvári aj na celkovom vyžarovaní. Netreba zabúdať na všeobecne známy fakt, že pohybom sa do tela vylučujú endorfíny (hormóny šťastia). A videli ste niekedy niečo krajšie, ako šťastné dievča...?

Do skorého čítania :) -iá-

Chod' leňoch k mrvcovi, pozoruj ruch jeho a skús!

ÚSPECHY ŠKOLY

Atletika

V behu na 800 m si Lucia Cabanová (4.D) „vybehala“ 2. miesto v regionálnom kole a neskôr aj v krajskom.

Ďalšou úspešnou bežkyňou bola Martina Papugová (4.D), ktorá sa stala 100%-nou víťazkou regionálneho kola v behu na 1500 m a v krajskom kole si „vydobyła“ striebornú medailu.

Do dialky skákala Soňa Krajňáková (3.B), ktorej konečný doskok postačoval na 4. miesto v regionálnom kole.

Bedminton

Patrik Berinšter (3.C) a Matej Skyba (1.B) vytvorili úspešné bedmintonové družstvo. Dokazuje to 4. miesto v krajskom kole.

Florbal

Nedávno sa vo švédskom Helsingborgu uskutočnili Majstrovstvá sveta juniorov vo florbale, v ktorých za slovenskú reprezentáciu nastúpili aj dvaja žiaci našej školy. Tú česť mali Michal Chudina a Ľuboš Šefčík (3.B). Aj oni sa môžu pyšiť úspechom, keďže 5. miesto na svetovom šampionáte slovenskí juniorskí florbalisti ešte nikdy nedosiahli.

Orientačný beh

Naša škola má kvalitných bežcov, o tom niet pochýb. Vytvorili 2 družstvá. Družstvo chlapcov, ktoré tvorili: Stanislav Franko (2.B), Dávid Karabaš (4.D), Daniel Kertés (4.B), Pavol Tóth (2.A) a družstvo dievčat, ktoré pozostáva z Lucie Cabanovej (4.D), Dominiky Frankovej (4.A), Martiny Papugovej (4.D), Antónie Šofrankovej (3.D). Obe tieto družstvá boli najúspešnejšími vo svojej kategórii v regionálnom kole.

Tánička

„Štadióny sú pre divákov. My bežci máme prírodu, ktorá je oveľa lepšia.“

S týmto výrokom, ktorého autorom je Juha Vaatainem, by asi súhlasil každý bežec, ktorý si už niečo odbehol. Medzi nich patrí aj orientačná bežkyňa Martina Papugová (4.D), ktorá nám poskytla pár informácií o svojej záľube. Začítajte sa do jej príbehu...

▲ **Určite ti neprišlo len tak na um, že by si sa chcela stať bežkyňou. Spomínaš si na svoje začiatky s týmto športom?**

K tomuto športu ma priviedli rodičia, nakoľko sa mu sami plne venujú. Behám v podstate od malička. Približne od 6 rokov.

▲ **Keďže ešte stále v behaní pokračuješ, tak ťa muselo niečo ovplyvniť. Čím na teba beh zapôsobil?**

Všetkým.

Prírodou, tou absolútnou slobou,

Martina počas orientačného behu.

dou, keď si len tak pobieham v lese. Ľuďmi, ktorých som tam spoznala a spriatelila sa s nimi na celý život. Cestovaním. Vďaka orientáku mô-

žem hrdo prezentovať dlhočizný zoznam krajín, ktoré sa mi podarilo navštíviť. Neopísateľnými zážitkami.

▲ Príprava je taktiež veľmi dôležitá. Máš čas na tréningy?

Tak, ako na horskej dráhe. Raz viac, inokedy menej. Dost' to závisí aj od povinností, a keďže tohto roku maturojem, nemám tolko času, koľko by som chcela.

▲ **Pre niektorých je hlavnou motiváciou nejaký vzor. Je niekto, kto je pre teba vzorom v tejto činnosti?**

Fúúf! To je ťažká otázka. Ale asi nemám žiadny nejaký 'spešl' vzor.

▲ **Behanie je veľmi všeobecný pojem, keďže sa člení na viacero druhov. Na aké behanie sa špecializuješ?**

Na orientačný beh. To je presne ten šport, keď náhodou stretnete niekoho chaoticky pobehovať mimo

Ocenená Martina.

chodníkov na Bankove a v ruke mu plápolá nejaký kus papiera.

▲ **S tvrdým tréningom prichádzajú aj víťazstva. Aký najväčší úspech si doposiaľ dosiahla?**

Za svoj doterajší najväčší úspech pokladám asi 2.miesto na Majstrovstvách Českej republiky v kluboch.

▲ Nebola to jediná súťaž, ktorej si sa zúčastnila. Na ktorých ďalších súťažiach si sa predviedla?

Tých súťaží bolo dosť, cezoblastné ligy, školské súťaže, majstrovstvá Slovenska, Česka, Maďarska až po dorastenecké majstrovstvá Európy a juniorské majstrovstvá sveta. Ale nejakými prevratnými úspechmi sa pýšiť nemôžem.

▲ **Tak ďaleko by si sa bez cieľa nedostala. Aké sú teda tvoje ciele?**

No, momentálne zmaturovať. (smiech) Ale v roku 2016 sa budú konať Akademické majstrovstvá sveta v neďalekom Miškolci a na tie by som sa rada poriadne pripravila. Ďakujeme za rozhovor.

Tánička

Najrýchlejšia Slovenka na pražskom maratóne

PRAHA – 3. mája 2015 sa uskutočnil 21. ročník pražského maratónu Volkswagen Maraton Praha, ktorého sa zúčastnila aj profesorka telesnej výchovy z Gymnázia sv. Tomáša Akvinského.

Takmer 6000 maratóncov bežalo 42 km, aby dorazili do cieľa na Staromestskom námestí v Prahe. Maratónu sa zúčastnili aj zástupcovia zo Slovenska, ktorých bolo 203. Slovenské ženské osadenstvo

zastupovalo len 31 žien. Najrýchlejšia z nich bola Mahuliena Krištanová, ktorá dobehla do cieľa v osobnom rekorde 3:17:18 h. Naša „telocvikárka“ sa s nami podelila o svoje pocity z maratónu: „Počasie

P. p. Krištanová v akcii.

bolo super. Do 33 km sa mi bežalo fajn. Potom som trošku spomalila, takže som mala horší čas, než som predpokladala, ale aj tak som veľmi spokojná.“ A keďže aj rekordy sú na to, aby sa prekonávali, tak sme sa opýtali aj na jej ďalší cieľ, ktorý by rada zdolala. „Najbližším cieľom je v júli Malý štrbský maratón, ktorý má 31 km a obsahuje kopcovitý terén.“ Našej pani profesorku želáme veľa úspechov a ďalšie rekordy.

Text: Tánička

Foto: Veronika Pločicová

Najrýchlejšia Slovenka sa našla.

Liga majstrov vrcholí

Futbalová liga majstrov vrcholí. Semifinálové duely ohlásili posledné zápasy najprestížnejšej Európskej súťaže.

V prvom semifinálovom súboji o miestenku do Berlína zabojovali taliansky veľkoklub Juventus Turín a obhajca minuloročnej trofeje Real Madrid. Stretnutie sa nieslo v taktickom duchu, no hneď v úvode rozvlnil sieť pusiniak bývalý madridista, Alvaro Morata. Na odpoveď sa nečakalo dlho, skóroval aj Cristiano Ronaldo. Po zmene strán však postupové nádeje naklonil na stranu starej dámy Carlos Tevez, ktorý sa z pokutového bodu nepomyšlil. Do odvety tak Juventus cestoval s priaznivým výsledkom 2:1. Odvetný duel na štadióne Santiaga Bernábeu mal naplniť postupové ambície Realu Madrid, no aj napriek veľkému boju sa tak nestalo. Aj keď Ronaldo svojim gólom pritiahol miestenku do finále pre Real, studenú sprchu dostali po góle Moratu, ktorý tak porazil svoj bývalý klub. Vďaka celkovému výsledku 3:2 do finále postupuje Juventus Turín.

Vo finálovom stretnutí, ktoré sa odohrá 6.6.2015 v Berlíne, na seba narazia taliansky Juventus a španielska Barcelona.

Ivča

Hokejové majstrovstvá

Už v poradí 79. Majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji sú za nami. Hostujúcou krajinou bolo Česko, zápasy sa hrali v Pražskej O2 Aréne a Ostravskej Čez Aréne. Pražská skupina sľubovala zaujímavý boj. Švajčiarsko, Lotyšsko, Francúzsko, Nemecko, Rakúsko, Švédsko, Kanada, ale najmä domáce Česko boli pripravení bojovať o prvé priečky tabuľky. Na druhej strane v Ostrave bojovali o postup Rusko, Fínsko, USA, Nórsko, Bielorusko, Slovinsko, Dánsko a náš národný tím, Slovensko. Po skupinových zápasoch, ktoré priniesli množstvo nervov, sklamaní, ale aj radosti a hrdosti do štvrtfinále postúpili Kanada, Švédsko, Česko, Švajčiarsko, Rusko, USA, Fínsko a Bielorusko. Tento rok to našim chlapcom nevyšlo. Posledný skupinový zápas proti Rusku bol zároveň aj rozlúčkou s

reprezentačným trénerom Vujtkom, ktorý ukončil svoju trénerskú kariéru. Napínavé štvrtfinále pripravilo semifinálové dvojice Česko a Kanada, ale aj Rusko a USA bojovali o finálovú miestenku. Skvelé zápasy a krásne góly vyvrcholili najprv v menšom finále o 3. miesto medzi domácim Českom a USA. Aj keď domáci veľmi chceli, zostala im len zemiaková medaila. USA cestovalo domov s bronzovým úlovkom. Najväčší vrchol Majstrovstiev sveta v hokeji bolo nepochybne finálové stretnutie, medzi už vopred vytipovanými favoritmi Ruskom a Kanadou. Kanada predviedla maximálne heroický výkon, kedy Ruskej Zbornej nadelili šesťgólový výprask. Rusko na hru javorových listov nedokázalo odpovedať, zmohli sa len na jeden gól. Zlato si tak zo 79.

MS uchmatli Kanadania a striebro putuje do Ruska. Za svoje výkony na MS si ocenenie za najlepšieho brankára prebral Fín Pekka Rinne, za najlepšieho obrancu Kanadan Brent Burns a za najlepšieho útočníka taktiež Kanadan Jason Spezza. Skvelo zorganizované majstrovstvá potvrdila aj divácka návštevnosť, kedy sa na 64 zápasov bolo pozrieť až 741 690 divákov, čo je historicky najvyššia návštevnosť majstrovstiev sveta. Priemerná návštevnosť na zápas bola 11 589 divákov. Budúci rok sa tieto čísla pokúsi prekonať ďalšia hostujúca krajina, ktorou bude Rusko.

Ivča

Školská futbalová liga

Naša školská futbalová liga, ktorá má vysokú úroveň z hľadiska schopností a výkonov, sa pomaly končí a to znamená, že už by sa patrilo rozhodnúť o tom, kto tento školský rok získa titul. V základnej časti nemohli odohrať všetky triedy rovnaký počet zápasov, takže došlo k losovaniu, ktoré určilo 8 družstiev postupujúcich do boja o štvrtfinále. V predkole štvrtfinále proti

sebe nastúpia títo súper:

1.A – 1.C

2.B – 2.D

3.C – 2.A

1.B – 1.D

A o svoje miesto v štvrtfinále sa nemusia báť tabuľkovo prvé štyri najlepšie triedy, ktorými sú:

2.C, 4.B, 4.C, 4.D.

„Celkovo si myslím, že sa táto liga podarila a ďakujem všetkým, ktorí sa jej zúčastnili, ale aj tým, ktorí ju pripravovali. Obzvlášť by som chcel vyzdvihnúť meno Dušan Zis, pretože ten odpískal najviac zápasov, za čo mu patrí veľká vďaka,“ takto zhodnotil šk. ligu Jakub Šimoňák.

Tánička

Naplnení umeleckým duchom...

...dôvtipom a zručnosťou pre každú prácu

Každé dielo je jedinečné, vzniká z námahy, no i zapálenia, nadšenia či krásy. Najväčším dielom celého vesmíru je sám človek, ktorý je povolán tvoriť, spoznávať a obdivovať krásu, ktorú je možné vidieť v každom jednom atóme okolo nás. Častokrát však v každodennom zhone vecí vnímame iba povrchne, čo je veľká škoda.

Jakub Kurjan z 2.D všetku túto krásu nachádza a vkladá ju do výtvarného umenia, ktoré je jeho vášňou. Preto niet pochýb, že už od malička bol ufúlaný od farieb, no rodičia mu to nezazlievali, keďže vedeli,

že maluje veľmi rád. Neskôr začal navštevovať aj ZUŠ, ale ako sám hovorí, najlepším učiteľom sú naše vlastné chyby, roztrhané plátna a pofarbené vlasy. Chyby nás totižto dokážu poučiť iba vtedy, ak k tomu, čo robíme, cítíme náklonnosť. Inak nás môžu úplne potopiť. Na krátky čas pocit „potopy“ zažil aj sám Jakub. Po ukončení štúdia na ZUŠ z neho jednoducho vyprchalo nadšenie pre maľbu. V tom čase však začal aktívnejšie fotiť a cez objektív vidieť ešte viac do hĺbky toho, čo

okolo nás je. Našťastie si ho maľovanie opäť pritiahlo a určite je tomu rád. Jeho najnovšou záľubou je práca s hlinou a keramikou, kedy znova svojimi rukami môže, dá sa povedať „z blata“, vytvárať nádherné veci, a tak zalichotiť ľudskému oku.

Dnes už vníma maľovanie ako prostriedok, cez ktorý sa vyjadruje. Pomocou farieb vyjadruje svoje pocity, vie vyrozprávať príbehy, vyjadriť svoje myšlienky. Najlepším priestorom je preňho samota v

obklopení ticha, kedy sa ponorí do sveta farieb, nevyrozprávaných príbehov, ktoré treba povedať. Nepochybne, najviac ukrytých príbehov má v sebe samotná príroda, ktorá je pre Jakuba veľkou inšpiráciou. Veď iba to, ako sa slnečné lúče dokážu vyhrať s farbami, je jedným z mnohých zázrakov.

Aký by to bol však umelček, keby obchádzal náš školský ateliér? Aj Jakub v ňom trávi veľa voľného času. Najväčším rekordom bolo, keď spolu so sr. Blažkou a Grétou (ktorú sme si predstavili v minulom čísle), ostali v škole do 21:30, aby maľovali Tahitanku.

Veľa krásnych vecí už namaľoval a veľa určite ešte chce. Hoc sa netúži stať slávnym umelcom, má jednu veľkú túžbu. Ňou je namaľovať veľké dielo s hlbokou myšlienkou, s jeho príbehom, do ktorého by mohol úplne vložiť seba samého.

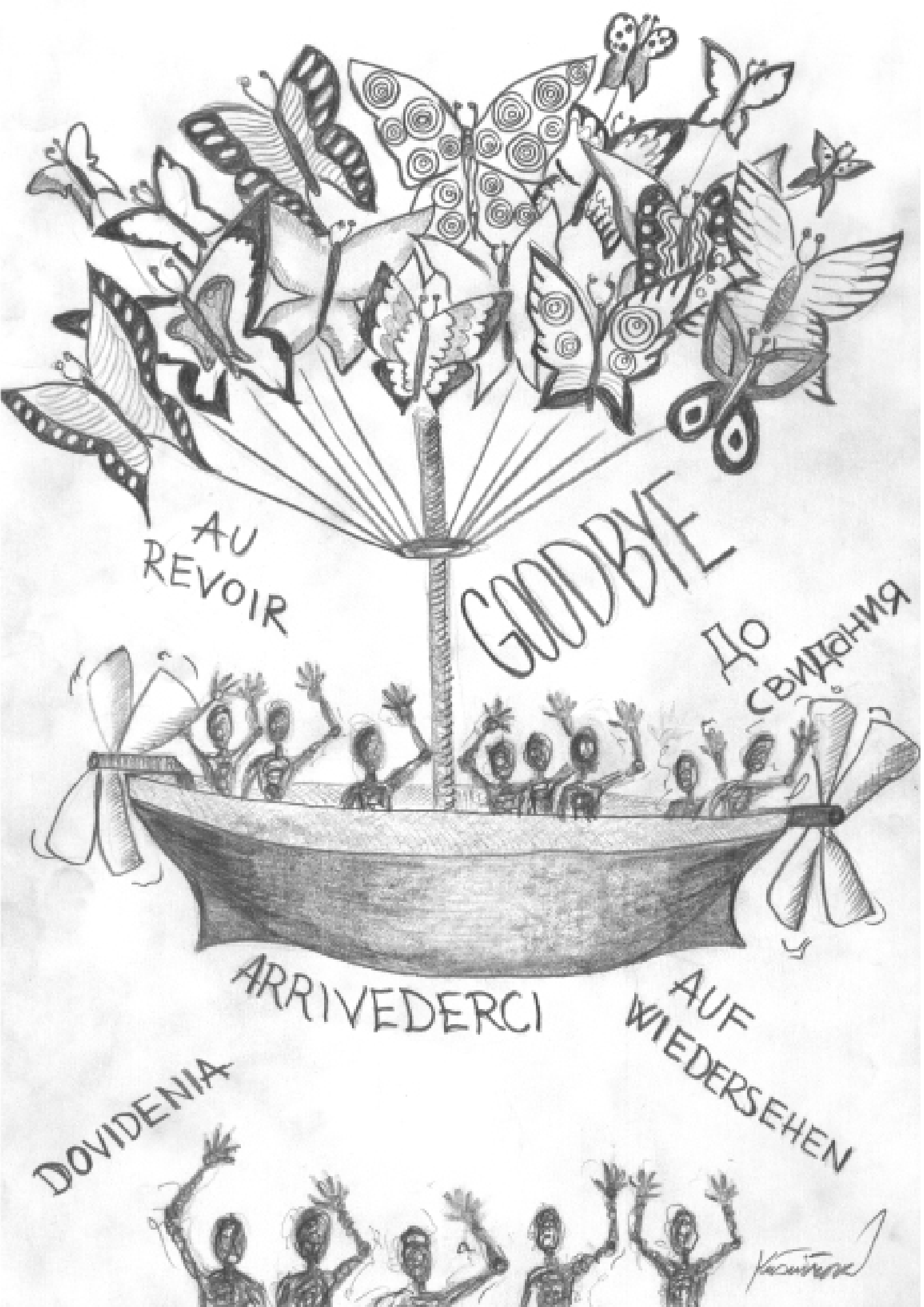
A presne takýmto najväčším dielom, s tou najkrajšou myšlienkou má byť náš život, ktorý si maľujeme každým dňom. Preto sa snažme stať umelcami svojho vlastného príbehu a pamätajme na to, že najhodnotnejšie diela vznikajú v skrytosti.

Text: Veronka

Foto: Jakub Kurjan

AU
REVOIR

GOODBYE

ДО
СВИДАНИЯ

ARRIVEDERCI

AUF
WIEDERSEHEN

DOVIDENIA

Kacimere